

Atzeneta del Maestrat

ÈPOCA IX N° 4

Tardor 2012

SUMARI

Editorial..... 3

Des de ca la vila 4

L'AODL informa 10

Fòrum 11

Notícies municipals ... 12

Especial eleccions..... 20

Ulleres violeta..... 24

Associacions..... 26

L'entrevista 31

Des del col·legi 37

Atzenetins pel món 40

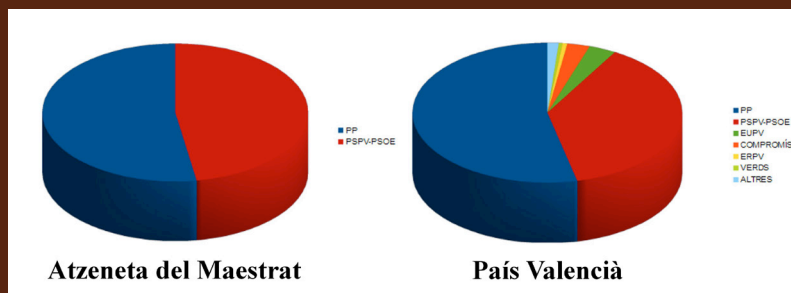
Tu opines..... 42

Raco literari 48

El temps 54

Racó fotogràfic 56

El resultat de les eleccions locals i tot sobre el nou Ajuntament

Entrevistem uns apassionats del ball

Les Festes 2012 en imatges

Editorial

Han passat tardors i primaveres, com diu la cançó, però finalment tornem a tenir el BIM a les nostres mans. I sentint-ho molt per part nostra, és el darrer número de què ens fem càrrec aquesta direcció i redacció. La tardança en la publicació d'aquest nou exemplar és denotativa d'una qüestió senzilla i elemental: nosaltres ja no tenim el temps necessari per dedicar-lo a una publicació que requereix d'un esforç considerable perquè tinga unes condicions i una qualitat desitjables per tots. La causa d'aquesta mancança de temps, per sort, és haver trobat treball, però malauradament un poc lluny del poble. Per això a partir d'ara es farà càrrec Pilar, l'AODL, fins que es puga trobar una altra direcció, per a la qual cosa de ben segur que no hi haurà cap problema, perquè al poble hi ha gent molt vàlida i capaç d'encarregar-se d'un but-

lletí que ha de continuar sent la veu de les associacions, el referent de la informació municipal objectiva i crítica, el suport social i escrit de la nostra llengua i el canal d'expressió lliure d'atzenetins i atzenetines.

Aquest BIM de Tardor és prou extens, ja que compta amb tota la informació municipal que s'ha produït des de l'entrada del nou Ajuntament. Hi ha articles més actuals i d'altres que fan referència a l'any passat, però els malabarismes que hem fet per encabir tot el material que havíem anat recopilant, creiem que han compostat un material útil i a la vegada entretingut.

Podran llegir tot un seguit d'escrits relacionats amb les passades eleccions municipals, conèixer l'experiència del nostre veí Marcel a Romania, repassar les actuacions de la Banda del poble o gaudir d'una entrevista a fons que els descobrirà el món

del ball de competició de la mà d'Imma i José Luís.

Però l'opinió també compta, i en aquest cas va dirigida especialment cap a l'única instància de govern que, tot i la nefasta gestió davant la crisi que ha portat a terme, no ha canviat de color: la Generalitat governada pel Partit Popular. Parlem de les caixes d'estalvi, de la Radiotelevisió Valenciana, dels models educatius, dels focs... Una petita mostra que ací també tenim uns polítics que són igual de responsables del desgavell que s'ha muntat. Ara bé, estic convençut que tot i els entrebancs, el nostre benvolgut País Valencià es capaç de renàixer de les cendres de la corrupció, l'espoli fiscal, el malbaratament econòmic i la desfeta nacional a què l'han abocat. Perquè el poble valencià pot i ha de recuperar la il·lusió per construir un futur millor i més digne.

EDICIÓ:

Ajuntament d'Atzeneta

REDACCIÓ:

Comissió Cultural

DIRECCIÓ:

Xavier Pallarés

DISSENY:

Pau Escrig

IMPRESSIÓ:

Imprenta Rosell s.l.

COL·LABORACIONS

La gent que realitzem aquest butlletí volem que estiga obert al major nombre d'opinions. Per això demanem i agraïm la seua col·laboració en forma d'articles, fotografies... Ens ho poden fer arribar a l'Ajuntament o a l'adreça electrònica bimatzeneta@gmail.com

ANUNCI:

Totes aquelles persones interessades a formar part d'un nou Consell de Redacció del BIM, que es posen en contacte amb l'AODL.

FOTOGRAFIES

Arcadi Vidal, Pili Escrig i José Luís Monfort

Des de ca la vila

Milliores a l'avinguda de Sant Isidre

El setembre de 2011, la Corporació Municipal va plantejar uns canvis en el Pla provincial d'Obres i Serveis (POIS 2011) pertanyent a la Diputació de Castelló per tal d'incloure el projecte *Pavimentació i millora de les voreres de l'avinguda de Sant Isidre*, una actuació que es considerava més prioritària i que ascendia als 65.000€ de pressupost. D'aquesta manera, es deixava de banda en aquests moments l'anterior projecte presentat i aprovat sota el títol *Millora de l'enllumenat públic en els carrers de Mossèn Ricardo, Sol de la vila i Circumval·lació i de la instal·lació elèctrica de la zona esportiva i del local de reunions*. El mateix vicepresident de la Diputació, Francisco Martínez, va fer un visita a Atzeneta el 21 de febrer per veure personalment el tram del marge esquerre de l'avinguda que s'havia de veure afectat per l'actuació. Les obres van començar a finals d'abril i van finalitzar a finals de juliol.

Ajudes a la Fira Tradicional d'Atzeneta

L'Ajuntament va sol·licitar i va rebre una ajuda valorada en 2.550€ per a la celebració de l'edició número onze de la *Fira Tradicional d'Atzeneta del Maestrat*, que va tenir lloc el passat 8 de desembre de 2011. Per a l'edició de 2012 ja s'ha tramitat la sol·licitud d'ajuda a la Diputació de Castelló, en aquest cas sobre un import de 5.500€.

Actuació de la Rondalla Soroll del Maestrat a la Fira de 2011

Execució de l'aval referent al PAI Jaume I i voltants

L'Ajuntament ha fet seu el fons de garanties definitives per al compliment de les obligacions del PAI Jaume I i

voltants per tal de fer efectives les compensacions econòmiques derivades de la iniciació del projecte i posterior suspensió d'aquest. S'ha efectuat la devolució, en primer lloc, de les despeses derivades de la tramitació del programa (10.851,88€) al consistori i, en segon lloc, les quantitats per contribuir a l'alçament de les càrregues d'urbanització als propietaris.

Conveni sobre el trasllat de ramaderia

L'Ajuntament ha signat un conveni amb la Conselleria d'Agricultura, Pesca i Alimentació per tal de formalitzar un marc de col·laboració per a l'obtenció del certificat sanitari de trasllat de ramaderia. Es tracta de la posada en marxa d'unes guies telemàtiques que han d'oferir un millor servei als ramaders del poble, per als quals l'Ajuntament es compromet a posar a disposició els mitjans tècnics, informàtics i personals necessaris per a l'obtenció dels certificats en qüestió a Atzeneta, sense necessitat de traslladar-se com fins ara a la Vall d'Alba.

Conveni per centralitzar les contractacions fetes per l'Ajuntament

La Corporació ha establert un conveni amb la Diputació per tal d'adherir-se al sistema d'adquisició centralitzada a través de la Central de Contractació. Aquest òrgan permet comptar a l'Ajuntament amb una assistència tècnica alhora de contractar béns i

serveis susceptibles de ser utilitzats amb caràcter general.

Electrificació del carrer de la Roca del Sol

La Corporació Municipal va presentar la sol·licitud a la Conselleria d'Infraestructures i Transport perquè s'inclouguera l'actuació que havia de permetre dotar d'enllumenat el nou carrer de la Roca del Sol (obert entre l'avinguda de

Sant Isidre i el carrer de Mossèn Ricardo), dins del Pla Valencià d'Electrificació Rural (PLAVER 2011) per un valor de 125.000€.

Carrer de la Roca del Sol

Revisió del padró d'habitants a 1 de gener de 2011

Concepte	Total	Homes	Dones
Població del municipi a 01/01/2010	1409	726	683
Altes al llarg de 2010	45	26	19
Baixes al llarg de 2010	87	41	46
Població del municipi a 01/01/2011	1367	711	656

102.881,43€ d'ingressos per taxes i guals (vados)

Aquesta és la xifra que es va arribar a ingressar per part de l'Ajuntament el 2011 en relació a les partides següents:

Taxa	Unitats	Preu per unitat (€)	Import total (€)
Clavegueram	1.064	30,77	32.739,28
Recollida de fems domèstics	840	50,65	42.546,00
Recollida de fems comercials	55	60,93	3.351,15
Tractament de fems	840	22,00	18.480,00
Tractament de fems comercials	55	45,00	2.475,00
Guals	47	70,00	3.290,00

Festes locals per a l'any 2012

L'Ajuntament té la potestat de triar dos dies de l'any com a festa local, i per al 2012 seran finalment els dies 24 d'agost, festivitat de Sant Bartomeu, i el 26 de desembre, segon dia de nadal i festivitat de Sant Esteve. La decisió va ser presa amb els vots favorables del PP, ja que el PSOE es va manifestar contrari respecte a la data del 24 d'agost, perquè considerava que es tracta d'un dia que coincideix en període tradicional de vacances per a la majoria de treballadors i aquests perdrien un dia de festa amb

caràcter retribuït i no recuperable. En canvi, el PP opinava que hi havia sectors laborals que necessitaven d'aquesta decisió per gaudir de festa el dia del patró del poble.

Futura nova ubicació de l'empresa de Correus

La Corporació va fer arribar un requeriment a la institució de *Correus* perquè fera saber a l'Ajuntament què estava disposada a assumir davant la possible cessió d'ús

d'un local per a la instal·lació de l'oficina d'aquesta empresa a Atzeneta i quines eren per escrit les seves pretensions. I és que cal recordar que l'actual oficina es troba situada en el domicili particular del senyor carter i aquest es jubila en breu. Per això, i tenint en compte la sol·licitud de *Correus*, la Corporació ha pres la decisió més oportuna davant la necessitat de prestar el servei en els horaris i dies que s'estableixen per llei, i per tant, cedirà l'ús en precari durant cinc anys prorrogables d'un local situat en la planta primera de l'edifici on assaja la Banda, a l'Avinguda de Sant Isidre número 28.

La liquidació de les festes de 2011 va deixar un superàvit de 1.815,86€

INGRESSOS

Aportació de l'Ajuntament	39.055,00€
Barra.....	8.471,65€
Publicitat	8.034,00€
Sopar dels "anys 70"	3.476,00€
Rifa del gravat de Ripollés.....	2.110,00€
Aportació de Bancaixa.....	1.100,00€
Aportació de la Cooperativa.....	1.650,00€
Aportació de la Fundació Caixa-Castelló.....	1.500,00€
Aportació dels Quintos '11	400,00€
Venda de programes	2.890,00€
Ruben Ginés Royo	200,00€

TOTAL INGRESSOS 68.887,32€

DESPESES

Orquestres.....	25.750,00€
Bous	16.005,37€
Correfoc.....	2.818,52€
Pregó	3.294,28€
Pilota a mà.....	1.100,00€
Misses.....	1.080,00€
Invitacions.....	565,29€
Ball dels "anys 70".....	4.866,00€
Sessió fotogràfica	560,00€
Altres	11.032,00€

TOTAL DESPESES 67.071,46€

Modificacions en determinats impostos per a 2012

Segons l'aprovació de les Ordenances Fiscals, els tributs que veuran afectada la quantia en relació a l'any 2011 són tres.

Per una banda, es posa en vigor una nova imposició fins ara inexistent sobre la celebració de bodes civils per un valor de 60€. D'aquesta manera

es podran afrontar les despeses que es produeixen en concepte de neteja dins i fora de l'Ajuntament a causa del llançament de confeti, arròs...

També es veu modificat l'impost sobre la recollida de les escombraries en la part referent a l'actualització del cost de l'empresa *RECIPLASA*. Els domicilis passaran a pagar 23'50€ anuals (1'5€ més que l'any passat) i els locals comercials i industrials 47'95€ (2'85€ més que en 2011). El tipus de gravamen és manté

com l'any anterior, 50'65€ per domicili i 60'93€ per local comercial i industrial.

La darrera taxa que es veu afectada és l'Impost sobre Béns Immobles (IBI). Les quotes han patit un 10% d'imposició per part de l'Estat per la revisió que s'ha fet dels valors cadastrals amb anterioritat a l'any 2002. Ara bé, per la seua banda l'Ajuntament ha mantingut la bonificació, segons la renda, de fins al 50% a les famílies nombroses per habitatge habitual.

RESUM PRESSUPOST GENERAL DE 2012

INGRESSOS

OPERACIONS CORRENTS

Imposts directes	262.737,65€
Imposts indirectes	16.000,00€
Taxes i altres ingressos	301.308,02€
Transferències corrents	214.671,37€
Ingressos patrimonials	170.144,65€

OPERACIONS DE CAPITAL

Alienació d'inversions reals	0€
Transferències de capital	130.201,50€
Actius financers	0€
Passius financers	24,04€

TOTAL INGRESSOS 1.095.087,23€

DESPESES

OPERACIONS CORRENTS

Despeses de personal	280.906,11€
Béns corrents i de serveis	479.731,46€
Despeses financeres	12,02€
Transferències corrents	46.898,02€

OPERACIONS DE CAPITAL

Inversions reals	287.509,57€
Transferències de capital	18,03€
Actius financers	0€
Passius financers	12,02€

TOTAL DESPESES 1.095.087,23€

Ajudes per a mobiliari i despeses corrents

La Corporació a sol·licitat una subvenció per a la

renovació de mobiliari urbà en base a una actuació que pot ascendir a un total de 5.263'79€. A més a més, per al sosteniment de les despeses corrents compreses entre l'1 de gener i el 31 de maig també s'ha demanat unaaju-

da per import d'un total de 11.907'25€, en la qual estan contemplades les reparacions i manteniment dels equips informàtics i dels edificis, així com la conservació d'aquests darrers i el subministrament d'aigua i combustible.

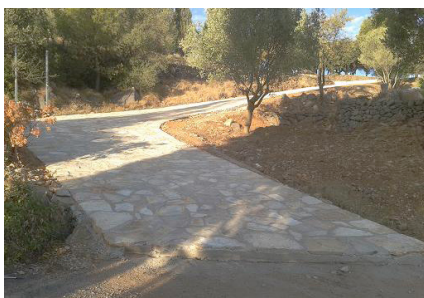
Sol·licituds d'obres municipals per a 2012

El ple de la Corporació ha sol·licitat la inclusió en els diferents programes d'obres públiques de la Diputació de les actuacions que han de permetre la primera fase de la pavimentació del carrer de València, amb un pressupost de 35.000€; de la pavimentació de l'entrada al Castell, actuació que comporta la neteja de la vegetació que haja invadit el camí d'accés a la zona recreativa, la desviació de la canalització de l'aigua i la col·locació d'un paviment que evite el perill d'esvarar, que ascendeix tot plegat als 20.000€; de la pavimentació de la via d'accés al dipòsit d'aigua de Meanes, també amb un pressupost de 20.000€, i una darrera actuació també del mateix import sobre l'ermita del Cap del Terme, perquè es pugui pavimentar la zona i millorar-ne els accessos. L'actuació sobre el Castell ja s'ha enllestit.

Cessió i negociacions sobre la Casella

L'Ajuntament ha signat de nou un conveni amb la Generalitat per tal d'acceptar la

cessió gratuïta, durant 10 anys més, de l'edifici de la Casella i la parcel·la en què aquesta està ubicada. L'anterior termini de cessió havia expirat l'any 2007. Ara bé, s'han emprés les negociacions oportunes amb la Direcció de Patrimoni, propietària oficial dels terrenys i les edificacions que en aquests es troben, perquè es pugui produir una permuta d'aquesta finca per altres propietats rústiques de l'Ajuntament (a la serra de la Nevera, unes 134 hectàrees del carrascal de les Voltes) amb la finalitat que aquest pugui explotar amb llibertat i sense restriccions totes les possibilitats que ofereix un emplaçament de les característiques de la Casella i dels seus voltants, un total de 19.342'48 m².

Paviment nou a la costera del Castell

Ajudes per al foment del turisme

L'Ajuntament ha sol·licitat a la Conselleria de Turisme, per una banda, una ajuda valorada en 12.620'10€ per a l'adquisició d'un equipament multimèdia per a la difusió

d'informació turística d'Atzeneta, i per altra banda, una ajuda per a la difusió de recursos turístics, en aquest cas una edició de tríptics sobre el Paratge Natural Municipal del Castell, amb un pressupost de 2.902'80€.

Demanda dels comptes municipals per part de la Sindicatura

La nova Corporació va fer arribar un informe sobre la situació en què es troba la presentació dels comptes municipals, a instàncies d'un escrit que va fer arribar la Sindicatura de Comptes del País Valencià a 1 de setembre de 2011, en el qual es reclamen els comptes referents a les anualitats compreses entre l'any 2006 i 2009. En l'informe s'estipulava el procés avançat en què es troba la introducció al sistema informàtic de les dades referents a cadascun dels exercicis, incloent el 2010, però la impossibilitat de concloure'ls fins que no es finalitzen els treballs de tancament dels primers. A banda, es tornava a recordar tots els esforços que s'estan dedicant a aquesta qüestió i la determinació de la nova Corporació perquè se solucione definitivament aquesta anomalia. Per

altra banda, focalitzant el problema sobre la figura del secretari i la feina ineficient que duu a terme en aquest aspecte, la corporació va reduir-li el 50% de la gratificació per productivitat el 2011. A hores d'ara ja s'han remés a Hisenda les liquidacions dels pressupostos generals dels exercicis 2006 i 2007 juntament amb els comptes generals a la Sindicatura de Comptes.

Atzeneta exigeix ser del Maestrat

La Corporació Municipal ha elevat una proposta formal a la Diputació de Castelló perquè d'una vegada per totes es corregisca, allà on siga necessari, la concepció, creença i adscripció del poble d'Atzeneta en una comarca que no és la seua, la tinença de l'Alcalatén. Sobre fonaments històrics i geogràfics reconeguts per qualsevol habitant d'aquesta vila, l'Ajuntament reitera la voluntat popular d'apostar per una comarcalització del País Valencià que respecte el sentiment i les arrels, a banda de basar-se en criteris econòmics i de caire geogràfic, i per això aposta fermament per ubicar el poble d'Atzeneta del Maestrat, com bé n'indica el nom, a la comarca històrica de la qual mai a refusat i sempre se n'ha sentit partícip, l'Alt Maestrat,

del Maestrat Vell de Nostra Senyora de santa Maria de Montesa i sant Jordi d'Alfama. En l'argumentari dirigit a la Diputació ha tingut un pes molt important el seguit d'estudis aportats per Mossèn Jesús Miralles.

Beca de pràctiques i plaça d'auxiliar administratiu (personal laboral temporal)

L'Ajuntament, després de convocar els concursos públics pertinents, va atorgar, per una banda, una beca de formació de pràctiques per a l'especialitat de protocol i serveis interns a Carmen Escrich i Silvestre, que va obtenir la puntuació més alta en el procés de selecció i ha estat contractada durant els mesos de juliol i agost, dins el marc del programa de concessió de beques de formació de la Diputació. D'altra banda, dins del procés de selecció de persones desocupades també es va procedir a la contractació temporal de Vicente Manuel Juan i Julián per a tasques d'auxiliar administratiu, el qual s'encarregarà durant els sis mesos que ha de durar inicialment el seu contracte d'enllestir els comptes de

2007 a 2009 per a la presentació d'aquests a la Sindicatura de Comptes.

Atzeneta accepta un preacord per la indemnització de l'incendi de 2007

En la sessió extraordinària del ple celebrat el passat juliol, es va donar compte de les conversacions i negociacions que s'havien estat mantenint amb la companyia RTS, responsable de la taxació dels danys produïts a conseqüència de l'incendi d'agost de 2007 en els béns municipals. El preacord podria ascendir a 336.150,00 €, potser no siga del tot exacte i resta aclarir algunes xifres referents a la restauració del Castell, les obres de l'entorn d'aquest i l'actuació sobre les pistes.

Festes escolars per al curs 2012-2013

Els tres dies de festa que va acordar el CEIP el Castell per a aquest nou curs escolar són els divendres 2 de novembre i 7 de desembre, per tal d'aprofitar els ponts de Tots Sants i la Puríssima, i el dilluns 4 de març de 2013.

L'AODL informa

SERVEI D'ASSISTÈNCIA TÈCNICA COMERCIAL DE PROXIMITAT (COMERCIANTS I ASSOCIACIONS)

PILAR FERRERES
AODL

Tindre accés a un servei especialitzat en comerç local ajuda tant els comerços existents en els nostres municipis en la gestió diària com els emprenedors que volen posar en marxa un negoci comercial en els tràmits necessaris per a començar. Aquests serveis els presten les Agències per al

foment de la Innovació Comercial (AFIC) que tenen com a objectiu dinamitzar l'activitat local del xicotet comerç.

Molts municipis i mancomunitats del País Valencià compten ja amb Agències AFIC treballant pel i per al comerç local. No obstant això, hi ha municipis de l'interior del nostre territori que no tenen possibilitat d'oferir els serveis

que presten aquestes oficines.

La Federació Valenciana de Municipis i províncies (FVMP) està col·laborant amb la Direcció General de Comerç i Consum de la Conselleria d'Indústria, Comerç i Innovació de la Generalitat Valenciana per poder donar cobertura AFIC a tots els racons del País, centrant les seues accions preferentment en les zones d'interior.

SERVEIS QUE PRESTA LA FVMP ALS COMERCIANTS I EMPRENEDORS

Informació i assessorament: creació d'empreses, viabilitat, tràmits, forma jurídica, qualitat en el comerç, innovació tecnològica, ajudes, subvencions, finançament, normativa, horaris, rebaixes, estudis i estadístiques comercials...

Formació: cursos, jornades...

Promoció: campanyes d'animació i dinamització, col·laboració amb associacions...

De tota manera, per a més informació sobre el servei d'assistència tècnica comercial de proximitat es pot contactar amb:

- Federació Valenciana de Municipis i Províncies (902242426).

- Conselleria d'Indústria, Comerç i Innovació - Direcció General de Comerç i Consum (96 386 96 02).

L'Ajuntament d'Atzeneta del Maestrat va ser un dels municipis pioners en portar aquest servei al seu poble (el passat 26 de juliol de 2011) perquè oferís dues xerrades, una dirigida a comerciants i l'altra a consumidors, alhora que es posava una Unitat Mòbil d'Assistència a disposició de tots els atzenetins i atzenetines per a fer consultes relacionades amb temes de consum, comerç i emprenedors.

ELECCIONES GENERALES

JOSÉ BARBERÀ
ALCALDE

El pasado día 20 de noviembre, los ciudadanos, mediante su voto, decidieron otorgar al PP su confianza para gobernar España en los próximos años. En nuestra localidad, les supongo ya informados por esta publicación de los resultados obtenidos por cada formación política. Como alcalde, quiero agradecer la amplia participación en

estas elecciones a pesar de la intensa lluvia caída a lo largo de toda la jornada electoral, que se desarrolló con total normalidad, lo que demuestra la madurez democrática de los ciudadanos.

Como representante del Partido Popular, quiero dar las gracias a los centenares de personas que han depositado su confianza en la formación que va a regir los destinos de nuestro país en esta próxima legislatura con difíciles cir-

cunstancias en todos los sectores, sobre todo en esta difícil coyuntura económica actual y que, para conseguirlo, todos tendremos que aportar lo mejor de nosotros mismos.

A nivel municipal, y por unanimidad, hemos decidido congelar todos los impuestos que dependan de nosotros para así contribuir a beneficiar a los vecinos. Asimismo habrá bonificación en el impuesto del IBI en familias numerosas.

HORARI D'AUTOBUSOS

ATZENETA - L'ALCORA - CASTELLÓ

ATZENETA

Eixida 6'30 hores

L'ALCORA

Arribada 7'30 hores

Eixida 19'30 hores

CASTELLÓ

Arribada 8'00 hores

Eixida 18'00 hores

ATZENETA

Arribada 19'30 hores

VISTABELLA - ATZENETA CASTELLÓ

VISTABELLA

Eixida 6'00 hores

ATZENETA

Arribada 6'50 hores

Eixida 7'00 hores

CASTELLÓ

Arribada 8'30 hores

Eixida 15'30 hores

ATZENETA

Arribada 16'50 hores

Eixida 17'00 hores

VISTABELLA

Arribada 18'00 hores

TELÈFONS D'INTERÉS

AJUNTAMENT

Telf. 964 37 00 18

Fax. 964 37 02 98

Veterinari, notaria i dependència 964 37 01 82

CENTRE SOCIAL

POLIVALENT (CSP) 964 37 09 19

CENTRE DE SALUT

Telf. 964 37 02 32

Guàrdies 698 614 472

FARMÀCIA 964 37 02 32

COL·LEGI PÚBLIC 964 37 02 04

BANKIA

964 37 00 53

BBVA

964 37 00 04

CAIXA RURAL

964 37 01 64

GUÀRDIA CIVIL

964 37 00 63

CASA ABADIA

964 37 03 36

EXTENSIÓ AGRÀRIA

964 32 00 26

AUTOS HICID

964 32 01 22

EMERGÈNCIES

112

INFORMACIÓ PAÍS VALENCIÀ

012

HOSPITAL GENERAL

964 72 65 00

H. PROVINCIAL

964 35 97 00

HORARIS

AJUNTAMENT:

De dilluns a divendres de 9h a 14h.

Dissabte de 9h a 13h.

www.atzenetadelmaestrat.es

ESCOMBRARIES:

a partir de les 20h.

RECOLLIDA D'OBJECTES

VOLUMINOSOS:

el quart dimecres de cada mes.

CEMENTERI: tots els diumenges

(hivern de 15h a 17h i estiu de 16h a 18h).

ALTRES SERVEIS A L'AJUNTAMENT

ASSISTENTA SOCIAL I PSICÒLOGA:
dilluns de 10'30 a 14h al CSP.

ARQUITECTA MUNICIPAL:

dimarts de 9h a 11h.

VETERINARI: dimecres de 10h a 11h.

NOTARI: dijous cada 15 dies.

DEPENDÈNCIA: dimecres cada 15 dies.

PERMISOS DE FOC:

estan a l'Ajuntament i es firmen els dimecres.

Notícies municipals

Noms històrics per a nous carrers

Dos carrers nous de recent creació han rebut el nom de dos personatges rellevants en la història del nostre poble. Per una banda, es tracta del carrer perpendicular al de Jaume I, el primer al marge esquerre que transcorre en paral·lel al carrer de Xodos. A partir d'ara s'anomenarà carrer de Guillem d'Anglesola. Cal recordar que parlem del militar català casat amb Constança d'Alagó i Romeu, un dels pobladors del Maestrat i l'Alcalatén, que atorgà carta de població a Atzeneta l'11 de gener de 1272. L'altre carrer és el que transcorre paral·lel al de Mossèn Ricardo i perpendicular al del Sol de la Vila. En aquest cas ha rebut el nom d'Enric Banyuls, comanador de l'Orde de Montesa, al qual pertanyia Atzeneta, i que va fixar la seua residència en la nostra localitat.

Reina i dames de les festes 2012

Les festes patronals d'enguany han comptat de nou, després de 8 anys d'absència, amb regina i dames d'honor com a representants del poble d'Atzeneta. Després de ser nomenades per la Corporació Municipal, les senyoretes Irene Salvador i Agut, Lidia Ahicart i Ginabreda i Claudia Escrig i Carpio van acompanyar a la qui s'ha convertit en successora de la darrera reina de les festes, Maria Victòria Roures. L'honor d'ostentar aquesta figura ha recaigut sobre la senyoreta Mireia Mateu i Fabregat, que va ser proclamada com a regina juntament amb la seva cort el primer dissabte de festes, el 18

d'agost, amb una participació activa en tots els actes esdevinguts al llarg de les festes de 2012.

La reina i la cort d'honor el dia de Sant Bartomeu

Restauració de l'ermita del Castell

El passat 22 de gener, coincidint amb la festa del Castell d'hivern, va tenir lloc la inauguració dels treballs de restauració que s'han efectuat els darrers anys en aquesta ermita. Un projecte que va nàixer amb la Corporació que presidí Miguel Àngel Barreda, però que es va veure afectat per l'incendi de 2007. Aleshores, l'Ajuntament dirigit per Joaquim Escrig va haver de destinar tot el pressupost a arreglar la coberta, molt malmesa pel foc, i finalment amb la nova Corporació s'han enllestit els treballs dirigits a l'interior de l'ermita, que han incidit sobre el sòl, les pintures i la instal·lació elèctrica i de so, entre altres aspectes.

El dia va començar amb la processó des de la vila fins al Castell, amb la penya de *Morts de Fam* de nou com a clavaris. La gent del poble va iniciar la romeria conjuntament amb un nombre considerable d'autoritats, entre les quals

destacava el president de la Diputació, Javier Moliner. Una vegada aplegats, es van efectuar un seguit de parlaments, com ara el de l'alcalde, en què es destacava el valor que té el Castell per als habitants d'Atzeneta, o el de l'arquitecte del projecte, que plantejava el procés que s'havia seguit per a la completa restauració de l'ermita. El dia es va continuar desenvolupant amb un sol esplèndid que va acompanyar la resta d'actes i activitats (oficis religiosos, dinars pel voltant del paratge natural i romeria de tornada).

D'altra banda, l'Ajuntament també va voler agrair de manera oficial els treballs desinteressats realitzats en el nou altar de l'ermita per en Manuel Centelles i García, una construcció que denota una important labor sobre aquest monument emblemàtic de tots els atzenetins i atzenetines.

El 21 d'abril, dissabte, va ser el torn de la romeria del Castell d'estiu, amb una gran afluència que es va veure acompanyada també per un dia

assolellat. La presència d'autoritats tampoc no va faltar, destacant en aquest cas la participació com a romer del diputat autonòmic Francisco Toledo, entre d'altres. Però allò que va donar de nou un toc especial a la celebració va estar el repartiment de la paella monumental, els fons recaptats de la qual es van destinar a una ONG, i la gresca o "bureo" en la sobretaula a càrrec de la rondalla local Soroll del Maestrat. Per finalitzar la festa, una vegada aplegada la romeria al poble, la colla *Morts de Fam* van organitzar una discoteca mòbil que va arrodonir la festa.

Festes de la joventut 2012

Durant el cap de setmana del 25 al 27 de maig i organitzades per l'Associació de Joves, Atzeneta del Maestrat va gaudir de les seves V Festes de la Joventut. Un dels actes més importants va tenir lloc el dissabte de vesprada, el **Vé Concurs de Retalladors**. Amb bous de la ramaderia de Germán Vidal, joves valents de Benassal, Onda, Borriana, les Alqueries, Alboçàsser, Catí, Borriol i l'Anglesola, entre d'altres, van competir pel premi que s'atorgava. Però finalment la millor actuació va ser la del *Polvori-lla* de Vila-real, primer classificat, seguit en segona posició per *Pino* d'Onda i tancant el podi *Albert Renau* de Castelló.

Les concentracions de dones i homes festers del divendres també van ajudar a aglutinar les ganes d'esbarjo a l'inici de les festes, però de nou un dels actes que va aplegar més curiosos va ser la **Ila Exhibició de Transhumància** que va transcórrer per la rambla el dissabte a migdia.

La innovació d'enguany es va mostrar clarament amb la posada en marxa del **I Concurs d'anelles**, que va marcar l'última jornada de les festes. El diumenge va arrencar amb el parc infantil que hi havia preparat per als més menuts i, ja en el concurs de la vesprada, la parella for-

L'ermita del Castell totalment restaurada

mada per *Dani* de les Alqueries i *Jesús Picazo* d'Onda va ser la guanyadora de la competició. En acabar, les vaques de la ramaderia alcorina de la Espuela van continuar la festa. I després es va procedir a la rifa del Burro, en què el número 712 fou l'afortunat. D'igual manera, també es van entregar els premis del concurs de dibuix per a la portada del llibret. Per posar el punt i final a les celebracions d'enguany, a última hora de la nit va arribar la traca fi de festes.

Moment en el Vé Concurs de Retalladors

El 1r Rallysprint d'Atzeneta

El passat 2 de juny, les carreteres d'Atzeneta del Maestrat van veure passar els participants del **I Rallysprint** de la localitat. Organitzat pel *Rallye Club Costa Azahar* i l'*Alt Maestrat Rally Team*, la prova va ser puntuable per als campionats del País Valencià de pilots, copilots, rallysprint per classes i vehicles històrics. Des de les 14h fins a vora les 19h, la velocitat va ser protagonista dels 4 trams cronometrats, que transcorrien entre l'eixida situada al camí rural del mas de Ginés i l'arribada a l'encreuament del poble de Benafigos (carretera P.V. 169). La distància total dels trams cronometrats va ser de 34'4km, amb 4 seccions delimitades i un

Els cotxes participants a la plaça Major

percentatge de velocitat del 26%. Pel que respecta als participants, es van aplegar 29 cotxes, entre els quals destacava un clàssic esportiu, el Fiat Cinquecento d'Alberto Paradis i Guillermo Bove.

Nova planta de reciclatge de residus de construcció

Després del període d'informació pública al qual es va sotmetre el projecte per a la construcció d'una planta de reciclatge i valorització de residus de la construcció i demolició en sòl no urbanitzable, se n'ha donat llum verda per a la consecució. La documentació de l'Estudi d'Integració Paisatgística va estar a l'abast de tothom a l'Ajuntament fins al 22 de maig i la zona afectada per la construcció de la planta és el paratge de Vinarroig. Es tracta d'una iniciativa de l'empresa *Aridos y Hormigones Gil S.L.* que compta amb una Declaració d'Interés Comunitari (DIC) per tractar-se d'una activitat terciària de gran interès per al municipi i per al medi ambient. L'única influència negativa remarcada és el soroll que pot produir la trituradora sobre els habitatges rurals de la zona, que després dels treballs d'insonorització i aïllament haurà de ser menor de 55dB.

Inauguració de la Biblioteca Municipal

A Pasqua va tenir lloc la inauguració de la Biblioteca Municipal d'Atzeneta, situada al segon pis de la casa de la Cultura, a la plaça Major (accés per l'ascensor). Gràcies a les donacions de llibres de particulars, d'altres biblioteques i d'alguna editorial, la Comissió Cultural, que gestiona el projecte finançat per l'Ajuntament, ha reunit una bona quantitat d'exemplars que estaran a disposició dels veïns i veïnes en un horari habitual d'obertura (dissabtes d'11h a 13h i de 17h a 19h i dimarts de 17:15h a 19:15).

A la inauguració, la Comissió va voler agrair la confiança que tant l'anterior corporació dirigida per Joaquim Escrig com l'actual encapçalada per José Barberà havien dipositat en el projecte presentat per l'associació cultural. Es van donar els detalls sobre el treball de catalogació i organització que s'havia portat a terme amb el fons bibliogràfic i es va explicar el funcionament general del servei i les propostes de futur.

D'altra banda, aquelles persones que vulguen emportar-se un llibre a casa han de fer-se sòcies de la Biblioteca amb un tràmit inicial tan senzill com és la presentació del Document d'Identitat. Aleshores podran gaudir del llibre o els llibres (màxim 5 exemplars) al llarg de 15 dies (prorrogables fins a un mes si ningú s'interessa per l'obra en qüestió).

La Biblioteca compta amb una pàgina web sota el domini <http://biblioteca.atzeneta.org/> que serveix, ara per ara, per cercar els llibres disponibles a través del títol, l'autoria o qualsevol paraula clau i veure si es troben disponibles. A banda, el correu electrònic bibliotecatzeneta@gmail.com serveix per enviar notificacions i notícies de la Biblioteca, però també per rebre les suggerències que qualsevol puga tindre perquè la Comissió augmente el fons bibliogràfic

amb l'adquisició de nous títols més actuals. A més a més, també s'han habilitat comptes de Facebook ([facebook.com/BibliotecaAtzeneta](https://www.facebook.com/BibliotecaAtzeneta)) i Twitter (@BMAenzeneta).

A banda de la sala de lectura, també es compta amb una aula multimèdia amb accés lliure a la xarxa per a qualsevol persona que ho necessite. L'encarregada del servei, Sàlvia Santos, realitza les funcions de bibliotecària i supervisa l'ús dels espais, a més a més de coordinar la realització d'activitats lúdiques i culturals. De fet, a l'abril ja va haver-hi dues sessions de contacontes a càrrec de la Fatriquera Teatre i a juliol un taller de reciclatge infantil impartit per Rosabel Canós. Les presentacions de llibres i l'oferta de cursos de formació són altres de les activitats que en breu es podran veure en aquest espai que ha d'esdevenir de tothom.

Contacontes de la Fatriquera a la Biblioteca Municipal

La Generalitat cedeix el CEA a Atzeneta per a Centre Social Polivalent

El passat 10 d'abril, el conseller de Justícia i Benestar Social, Jorge Cabré, va subscriure a Atzeneta, junt a l'alcalde, el Protocol de col·laboració pel qual la Generalitat cedeix el Centre de Trobada Assistida (CEA) a l'Ajuntament per a l'ús d'aquest com a Centre Social Poliva-

lent. Amb 2,2 milions d'euros d'inversió en la construcció i equipament de l'edifici, es tracta d'unes instal·lacions amb moltes possibilitats, però que fins ara es trobaven sense ús. Tot i que la voluntat de la Corporació és que a mig termini es pugui utilitzar l'edifici per a allò que es va programar, com a Centre de Dia, fins a eixe moment es vol donar ús als diferents espais que hi ha perquè el teixit associatiu del poble se'n pugui beneficiar. Així, els veïns d'Atzeneta ja poden gaudir d'unes modernes instal·lacions, ja que el nou edifici acull actualment les oficines dels Serveis Socials municipals i en breu serà seu de la Llar del Jubilat i de l'Associació de Mestresses de casa, entre d'altres serveis. En l'acte també van participar el delegat del Consell a Castelló, Joaquín Borràs, i la diputada d'Acció Social, Esther Pallardó, entre d'altres personalitats i representants de les associacions del poble.

Rebedor i noves dependències municipals al CEAM

Els restaurants i bars es formen

El Centre de Turisme de Castelló ha oferit en els darrers mesos diferents cursos de gastronomia per als cuiners i professionals de la restauració. La impartició de cursos, que han tingut com a seu el Restaurant Casa Ramon i

el Magranar, s'ha dirigit a diferents aspectes de la preparació d'aliments, la conservació i qualitat del producte i la rendibilitat econòmica. Així, al mes d'octubre passat va tenir lloc el curs de tapes i "pintxos" per a barra, i al mes de març el curs de salses i entrepans, en el qual el cuiner Gabriel Bonet del Restaurant Granota ensenyava les diferents classes de salses, amb fitxes de preparació de cadascuna d'aquestes i els diferents usos, alhora que es treballava també l'elaboració de diferents entrepans calents i gelats amb les presentacions més adequades. El darrer curs va tenir lloc el mes de maig i va vessar sobre els postres fàcils per al restaurant. Tots plegats es tracten de programes gratuïts cofinançats pel Fons Social Europeu.

D'altra banda, en els mesos d'abril i maig van tenir lloc les primeres *Jornades Gastronòmiques de carns, oli i vi* promogudes pel Patronat provincial de Turisme. En aquestes van participar els restaurants Casa Ramon, Elias, Magranar i Roures juntament amb altres establiments de la comarca i de l'interior de Castelló. Amb menús preparats per a l'ocasió es va voler donar a conèixer les matèries primeres amb què comptem aquestes terres.

Nou parc de bombers voluntaris al poble

El passat 2 de març, el president de la Diputació de Castelló va anunciar la posada en marxa en la localitat d'un nou parc de bombers voluntaris. La notícia es va fer coincidir amb la Junta de Govern Itinerant de la corporació provincial que va tindre lloc a l'Ajuntament d'Atzeneta. El nou parc, tot i situar-se oficialment en la zona operativa de l'Alcalatén, donarà servei a la Vall d'Alba, Xodos, Benafigos, Vistabella, les Useres i la Torre d'En Besora. La infraestructura, situada en unes instal·lacions de la Casella cedides per l'Ajuntament, comptarà amb 25 membres

Xerrada informativa a la Casa de la Cultura

voluntaris formats pel Consorci Provincial de Bombers i amb un seguit de mitjans tècnics per a l'extinció d'incendis, com ara una bomba rural pesada, un furgó de salvaments i una unitat de personal i càrrega. A més, s'habilitarà un hangar per deixar els vehicles i material així com zones de vestuaris, de treball i reunions. D'aquesta manera, es podrà vetllar amb més eficàcia per l'immens patrimoni natural que alberga el Parc Natural del Penyagolosa, alhora que es donarà ràpida solució a les emergències de carretera quan nevi i gele.

Les persones que volien participar van tenir temps fins el 27 d'agost per presentar-se al procés de selecció públic. Entre els requisits que havien de complir hi destacaven la necessitat de residir a Atzeneta (o màxim a 10 km), ser major d'edat, no sobrepassar els 55 anys i no tenir cap impediment físic o malaltia que dificultara l'exercici de les funcions de bomber. A més a més, es podia tenir en compte el tipus de permís de circulació i la disponibilitat horària. Els que resulten seleccionats en primera instància per complir els requisits hauran de passar una entrevista personal i, en una darrera fase, hauran de realitzar un curs de 100 hores. L'Ajuntament ja va oferir una xerrada informativa el passat 14 d'abril a la Casa de la Cultura per tal de fer arribar a tots els interessats les claus d'aquest procés de selecció i les

funcions, els drets i els deures dels voluntaris participants d'aquest servei de prevenció i extinció d'incendis i salvament.

Visites institucionals al poble

Des de l'inici de la nova legislatura s'han esdevingut un seguit de visites de diferents responsables institucionals. Des del president de la Diputació, Javier Moliner, i la directora d'Acció Social i Majors, Pilar Albert, que van acudir al principi del curs polític que ara deixem enrere per parlar de les carències del municipi i de l'obertura del Centre Social respectivament, fins a les darreres visites de dues conselleres. Per una banda, a gener l'escola va rebre la representant de la Conselleria d'Educació, Formació i Ocupació, María José Català, juntament amb la directora general d'Educació i Qualitat Educativa, Beatriz Gascó, que van dinar amb els alumnes al menjador escolar i es van interessar pel programa d'educació plurilingüe que segueix el centre en què s'aposta per una primera aproximació a la llengua anglesa des del segon cicle de l'Educació Infantil. Per altra banda, a febrer va ser la consellera d'Infraestructures, Territori i Medi Ambient, Isabel Bonig, qui es va reunir a Atzeneta amb l'alcalde i dos regidors, Francisco Centelles i Rafael Vidal, per tal de rebre diverses peticions de millora per a la població i conèixer de primera mà les instal·lacions del centre de conservació i manteniment de carreteres d'Atzeneta, així com les infraestructures que es pretenen adequar.

Projecte RURENER

Com s'ha apuntat amb anterioritat en el BIM, Atzeneta està integrada dins del projecte europeu *Rurener*, una eina internacional en

matèria de cooperació i innovació per a les comunitats rurals basada en les oportunitats que poden crear iniciatives d'energies renovables, eficiència i estalvi energètic. Recentment es va entrar en la segona fase del projecte amb la constitució d'una Associació Europea sense ànim de lucre integrada per 55 ajuntaments de 8 països europeus amb la intenció de servir d'interlocutora i grup de pressió davant els Organismes de la Unió Europea, així com per prestar serveis d'ajuda en la matèria a les comunitats que s'associen a través dels seus socis locals (els tècnics, que en el cas del poble es tracta d'*Intercoop*). A Hongria es van reunir al setembre de l'any passat els representants dels diferents estats que formen part del projecte, amb els francesos com a coordinadors. En nom d'Atzeneta van assistir l'alcalde José Barberà i el regidor Leonardo Gil, els quals van participar activament i van obtenir la vicepresidència d'una comissió de treball per a Barberà. Tan sols resta recordar que el projecte *Rurener* està finançat per l'Agència Executiva per a la Competitivitat i la Innovació (EACI), la qual ha editat fa poc una guia per a la neutralitat energètica. Es pot consultar més informació al respecte a través de la pàgina www.rurener.eu.

Un centre d'interpretació i un DVD per continuar apostant pel turisme

Al mes de juny de l'any passat es van enllestir les dues darreres actuacions de l'anterior Corporació Municipal pel que feia referència a l'aposta que s'havia fet pel foment del turisme al poble. Es tractaven, per una banda, de l'edició i presentació pública del projecte audiovisual d'un DVD sobre el poble, amb la veu de Miquel Soler com a narrador, i per altra banda, la inauguració del Centre d'interpretació de la

història d'Atzeneta, situat a l'edifici de l'antiga Presó. En aquest espai, recentment reformat, es pot trobar la pantalla interactiva sobre informació de la comarca a la planta inferior, uns plafons que contenen la informació històrica més rellevant d'Atzeneta a la primera planta i una projecció del DVD esmentat a la planta superior (que es pot adquirir per 6€ a les dependències municipals).

El 3r aniversari del Casal Popular serveix per continuar amb les presentacions oficials de l'associació Maestrat Viu

Entre el seguit d'actes que han servit per commemorar els tres anys de vida del Casal Popular d'Atzeneta, cal destacar-ne un en concret per la càrrega simbòlica i el reflex que suposa de totes les iniciatives que des d'aquest projecte obert i engrescador s'han anat portant a terme els darrers anys. Fem referència a la presentació que va tenir lloc el passat dissabte 14 d'abril de *Maestrat Viu*. Es tracta d'una associació amb molt poc temps de vida (va gaudir de la primera presentació en societat l'1 de març d'aquest any al poble de Benassal) i pel seu sobrenom, "col·lectiu en defensa de la llengua i la cultura", en resten resumits clarament els objectius.

Així doncs, l'associació busca fomentar i defensar el valencià com a instrument de convivència i de vertebració social per mitjà de la promoció de manifestacions culturals en tots els àmbits. Al mateix temps, pretén afavorir els intercanvis culturals entre tots els pobles del Maestrat, entès en un sentit ampli que va més enllà d'uns límits comarcals molt discutibles, però també amb altres contrades pròximes, com els Ports o el nord del riu Sénia.

Presentació al Casal de Maestrat Viu

Una aposta ferma i activa en defensa d'allò que ens identifica com a poble en un radi d'acció, el Maestrat, que reconeixem ràpidament amb el nord del País Valencià, però que a nivell del conjunt de la llengua catalana té una posició geolingüística estratègica i fonamental.

Per la seua banda, el col·lectiu assumeix amb determinació un paper de frontissa que es desprén de les mateixes paraules del president, Josep Messeguer: "ni som els primers, ni som els únics que assumim aquesta tasca, per això una de les principals prioritats nostres ha de ser la col·laboració amb totes les entitats i persones amb qui compartim objectius". Es tracta, doncs, de l'establiment de vinculacions culturals de manera real entre totes les entitats maestratenques per fomentar la difusió d'iniciatives d'àmbit local i cultural i compartir-les al llarg del territori.

Si més no, ens trobem davant d'una nova mostra de la rellevància que ha adquirit la societat civil del País Valencià com a garant de la pervivència i la promoció del català, tant en l'ensenyament com en la resta d'àmbits d'ús, davant les polítiques de l'administració pública, insuficients en els millors dels casos. Des d'aquest punt de vista, caldria destacar la importància que ha tingut la federació d'*Escola Valenciana* en la vertebració d'aquests moviments cívics al voltant de la dinamització de l'autoestima lingüística, ja que de fet *Maestrat*

Viu s'hi troba integrat des dels seus inicis.

Per tant, i reprenent l'aniversari d'un projecte social i autogestionat com és el Casal Popular d'Atzeneta, la Comissió Cultural i l'Assemblea de Joves, dues de les associacions que treballen en aquest espai per consolidar una alternativa cultural i d'oci de qualitat i compromesa amb el poble d'Atzeneta i la seva llengua, ara ja compten amb un nou altaveu i una plataforma de gent de la comarca que creu i aposta també pel compromís social amb la cultura.

L'Escola de Taekwondo d'Atzeneta participa als jocs esportius del Consell Valencià de l'Esport

Des del trofeu de Nadal celebrat a Llucena, els xiquets i xiquetes que pertanyen a l'Escola de Taekwondo del poble han intervingut amb èxit a les diferents fases dels jocs esportius de 2012 (a Onda, Llucena, Vilafamés i Sant Joan de Moró), fins arribar a la fase final en el Festival infantil que va tenir lloc el passat 24 de juny a Orpesa. La participació en cada cita superava els 200 participants, que comptaven amb edats compreses entre els 4 i els 12 anys. Els clubs i escoles que acudien representaven moltes poblacions de la província, com ara la Pobla, Sant Mateu, Borriana, l'Alcora o la Vall d'Alba. Les competicions es desenvolupaven en quatre pistes simultàniament, entre les quals es dividien els xiquets i les xiquetes per edats, amb una dels més menuts (4 i 5 anys) i amb la resta de combats que feien ús dels plastrons (*petos*) homologats per la WTF que s'utilitzaren a les Olimpíades de Londres 2012. Moltes han estat les medalles de tots els metalls que han aconseguit els alumnes d'Atzeneta, com Nacho Gimeno, Joan Rubio, Guillem Belles, Carla Escrig, Sergi Campos, Rafael Rubio i Marc Utrera.

Especial eleccions

ELECCIONS MUNICIPALS 2011

REDACCIÓ

Els resultats

El passat 22 de maig de 2011 van tenir lloc les eleccions locals i el resultat sorgit de les urnes, a diferència de la contesa electoral a nivell de País Valencià, va significar un canvi respecte al partit que governava fins al moment a l'Ajuntament. El Partit Socialista va deixar pas al Partit Popular per un marge de 47 vots, amb un total de 913 vots vàlids a candidatures que, sumats als nuls (17) i als blancs (9) que hi hagué, representen una participació del 83'91%. En la nova Corporació, és el PP qui passa a comptar amb 5 regidor, sent el batlle José Barberà, mentre que el PSPV-PSOE en redueix la representació a 4.

Les llistes

Els dos únics partits que es presentaven ho van fer amb caps de llista que ja havien tingut alguna responsabilitat de govern. José Barberà, pel PP, havia estat alcalde en les dues legislatures compreses

entre 1991 i 1999, mentre que Aaron Agut, pel PSPV-PSOE, havia ostentat el càrrec de tesorero en la darrera Corporació Municipal.

Atenent als programes electorals, aquesta vegada el Partit Popular va presentar als ciutadans una declaració d'intencions amb pretensions realistes que defugís de les grans promeses i propostes que, segons ells, sovint no es poden complir. Al programa es denunciava de manera breu la situació de crisi econòmica i, per part del PP, s'apuntava a una gestió del Partit Socialista a nivell estatal que n'havia aguditzat els efectes negatius. Per altra banda, s'al·legava a l'avantatge que les enquestes atorgaven al partit tant a nivell autonòmic com provincial, amb la consegüent possible coincidència de color polític que es podia produir entre les tres administracions, incloent la local, i que arribaria a facilitar en gran mesura el compliment de les propostes i els projectes apuntats. A més a més, el document feia una defensa de la candidatura en què posaven per sobre de les afinitats polítiques la vàlua de les persones que la compo-

ven de cara a reivindicar el seu eslògan: FER POBLE.

Per la seva banda, el Partit Socialista també posava en valor l'equip de persones que presentava, del qual en destacava la serietat, l'accessibilitat i la il·lusió. Apostaven per dirigir el poble des de la responsabilitat, defensant l'interés general per sobre dels interessos particulars o partidistes. Per això el programa desglossava accions concretes per portar a terme i traslladava la reivindicació davant la defensa de les necessitats d'Atzeneta. Tot plegat, alhora, es conjuminava amb la relació dels compromisos complits en la legislatura que deixàvem enrere mentre el partit havia estat governant a l'Ajuntament, per tal de continuar treballant, com apuntava el seu lema, PER UN POBLE AMB FUTUR.

Les propostes

Les promeses electorals es trobaven recollides en els programes de cada partit, documents que són, al cap i a la fi, el contracte que aquestes agrupacions locals signen

amb els ciutadans per treballar per la consecució d'unes propostes explícites al llarg dels pròxims quatre anys. I donades algunes coincidències entre ambdós programes, podem estar convençuts que l'Ajuntament no s'endeutarà i continuarà, com fins ara, amb una política de control respecte als ingressos i les despeses. El suport a les associacions culturals i esportives del poble està garantit, així com l'aposta per la protecció i divulgació del patrimoni històric de la vila. Al mateix temps, queda palès el compromís per denunciar les carències en recursos educatius i sanitaris, la demanda d'un parc de bombers i de l'ampliació de la carretera cap a la Pelejana i la recerca d'una solució per al centre de dia CEAM. A més a més, els masos habitats de Meanes podran demanar enllumenat públic i els camins rurals de zones habitades s'intentaran millorar.

Per altra banda, fixant-se en el programa del PP, que com a partit guanyador portarà a terme, cal destacar les propostes relacionades amb el treball, com ara la posada en marxa de tallers per a la inserció laboral i de cursos per a la gent desocupada, l'adjudicació de contractes públics a empreses locals, la publicitat d'ofertes de treball o la realització de cursos d'idiomes.

També hi ressaltava la voluntat d'ampliar els recursos de la guàrdia civil per garantir més seguretat i la necessitat de crear i fomentar un punt d'encontre entre els pobles del voltant per potenciar en comú els valors turístics de cada localitat. En darrer lloc, posava èmfasi en la voluntat de publicar periòdicament un detall exhaustiu dels pressuposts municipals i dels comptes anuals.

Pel que fa al programa dels socialistes, tot i no ser elegit majoritàriament, també hi plantejava determinades propostes que podrien tindre's en compte per la nova Corporació. Sobretot constaven projectes relacionats amb el turisme, com ara l'habilitació d'una zona d'acampada o de l'edifici de la Casella per crear un alberg municipal i la creació d'una ruta d'interpretació al Paratge Natural Municipal del Castell. També en la concreció de projectes culturals era molt precís, amb l'aposta per editar documents històrics i digitalitzar-los, o en la consecució de determinades obres, entre les quals destacava la construcció d'una planta de biogàs. Si més no, una de les apostes més engrescadores per a la ciutadania podia ser la posada en marxa d'un sistema participatiu per a la confecció dels pressuposts municipals.

La valoració dels partits

El mateix dia de les eleccions, una vegada coneguts els resultats, els darrers regidors electes de cada llista oferiren unes declaracions que posaven en valor tot el procés electoral i la resolució d'aquest.

Per als populars la victòria s'havia estat cercant amb molt d'esforç, però no s'esperava. El partit veia molt complicada la recuperació de l'avantatge que els socialistes havien aconseguit en les darreres eleccions, i consideraven que es tractava d'un marge difícil de retallar. Però després d'haver guanyat, tan sols els restava treballar tots plegats pel bé del poble, per fer poble, com ben bé anunciava el seu eslògan.

Al seu torn, els socialistes es trobaven despagats per la derrota davant de les expectatives posades per Aaron i l'interès tant gran que havia dedicat. S'havia perdut per un escàs marge, però el rival al qual s'enfrontaven era dur i amb molta experiència, havia estat alcalde i la gent el volia. Podia considerar-se, fins i tot, que es tractava de mitja candidatura i que, per tant, s'ho podien esperar. Assumien que els tocava restar en l'oposició, però que aquesta seria constructiva, treballant fort i ajudant a la corporació electa en allò necessari.

Al País Valencià

En la contesa per les Corts Valencianes, els resultats del poble a l'engròs respecte a altres eleccions no van variar en excés. El PP tornava a ser la llista més votada i, en tot cas, es podia remarcar la rebaixa de suport del PSOE de fins al 7% respecte al 2007. El Bloc, dins la coalició de Compromís, i Esquerra Unida, que aquesta vegada en restava fora, van ser dues llistes que van superar el 2'5%, mentre que de manera conjunta el 2007 no van arribar al 5%. També va haver-hi el doble de vots a altres opcions polítiques en relació a les anteriors eleccions autonòmiques i hi destacà també l'augment del vot nul, mentre el blanc gairebé es va quedar en el mateix percentatge. La participació, com a les municipals, es va situar en el 83%, uns 10 punts per sobre del total al País.

Organigrama de l'actual Corporació Municipal

Alcalde-president i portaveu del grup del Partit Popular (PP):
José Barberà i Centelles

Tresorer i 1r tinent d'alcalde:
Francisco Centelles i Escrig

2n tinent d'alcalde:

José María Roures i Bertran

Resta de regidors del PP:

Rafael Vidal i Gil i Francisco Escrig i Juan.

Regidors del grup del Partit Socialista (PSOE):

Santiago Agustina i Segarra (portaveu), Aaron Agut i Medall, Loreto Porcar i Ibáñez i Leonardo Gil i Bertran.

Composició de les Comissions Informatives Permanents

El president de totes i cadascuna és l'alcalde, José Barberà, i compten amb dos titulars de cadascun dels partits presents en la Corporació:

Hisenda i especial de comptes

(PP) – Francisco Centelles i Rafael Vidal
(PSOE) – Aaron Agut i Loreto Porcar

Obres, urbanisme, infraestructures, agricultura i medi ambient

(PP) – Francisco Centelles i Francisco Escrig
(PSOE) – Leonardo Gil i Loreto Porcar

Cultura, educació, esports, joventut i festes

(PP) – José María Roures i Rafael Vidal

(PSOE) – Santiago Agustina i Aaron Agut

Sanitat i serveis socials

(PP) – Francisco Escrig i Rafael Vidal

(PSOE) – Loreto Porcar i Aaron Agut

Serveis Municipals, recursos humans i turisme

(PP) – José María Roures i Francisco Centelles

(PSOE) – Santiago Agustina i Leonardo Gil

Per altra banda, l'alcalde també és el representant de la Corporació en el Consell Escolar i davant de la Banda de Música i de la Coral, mentre que per a les Penyes ha quedat designat com a interlocutor José María Roures. En la resta d'institucions amb participació col·legiada d'altres organismes o ajuntaments, el representant d'Atzeneta serà el mateix alcalde de la vila, com ara en el Grup Els Ports-Maestrat, el Consorci d'Aigües del pla de Meanes o el Consell de la xarxa REDCAS.

En darrer lloc, cal recordar que el Jutge de Pau continua sent Antoni Nebot, alhora que s'ha designat a instàncies del Tribunal Superior de Justícia del País Valencià a José Luís Monferrer i Marín com a Jutge de Pau substituït, qui va ser l'únic candidat que es presentà.

CRÒNICA DE LA CONSTITUCIÓ DE L'AJUNTAMENT

Són les 12 del migdia del dissabte 9 de juny de 2011. La sala de plens de l'Ajuntament està de gom a gom, i l'estampa que els veïns i veïnes frisosos de viure l'esdeveniment de primera mà tenen al seu davant els porta a recordar imatges del passat. Més o menys al centre torna a haver-hi un antic inquilí d'aquesta casa, José Barberà, i juntament amb ell també a fet acte de presència el crist penjat a la creu, que torna a recuperar una centralitat perduda.

Es dona inici a l'acte de constitució de la nova Corporació local sorgida de les eleccions del 22M i de l'elecció del nou alcalde, però no deixa d'arribar gent ressaguera que no vol perdre's el moment, encara que s'ha de quedar plantada al fons de l'estança i fins i tot ocupant ja la porta d'entrada.

La casualitat marca que la mesa d'edat estiga formada per José Barberà, el regidor més vell, i Aaron Agut, el més jove, ambdós candidats a l'alcaldia del PP i del PSOE respectivament. Però també hi destaca, per altra banda, l'absència d'una mínima paritat, amb tan sols una dona, Loreto Porcar, entre el conjunt de 9 persones que conformaran la Corporació.

Se succeeixen, sota la atenció del públic, les fórmules que cada regidor, per ordre de posició en les llistes dels seus partits, ha triat per a l'assumpció del càrrec: alguns prometen i altres jurant, per consciència o per imperatiu legal, amb el rei pel mig o simplement esmentant la constitució...

A l'hora de presentar les persones a la batlia, cap dels dos regidors alcaldables renuncia a l'elecció i es produeixen les votacions. Tot i l'expectació del concurrents, no hi ha cap sorpresa, cada llista rep els vots dels seus propis regidors i és proclama la victòria de José Barberà com a nou batle d'Atzeneta, el qual dirigeix un discurs preparat per a l'ocasió a tota l'audiència.

Barberà remarca la solemnitat i l'emoció que

envolten un moment com el de la constitució de l'Ajuntament, i es complau de poder-lo compartir amb el veïnat, ja que la presència d'aquest esdevé un recordatori per a tots i cadascun dels regidors perquè no oblidin que representen la ciutadania, la qual es va manifestar lliure i democràticament el dia de les eleccions. Aprofundeix en l'honor i el privilegi que suposa haver optat per servir, voluntàriament, el poble d'Atzeneta, i posa en valor un tret que compartim tots plegats més enllà del grup polític al qual pertanyem: l'estima pel nostre poble. Per això no falten els reconeixements cap a l'oposició, remarcant l'important suport que també ha rebut per part del poble i la possibilitat d'arribar a acords en aspectes essencials.

Tot seguit se centra en la figura de l'alcalde i en la seua persona. Assenyala el batle com el referent institucional per antonomàsia, aquell que els veïns tracten dia a dia i que guarda un compromís més estret amb els projectes de futur del seu poble. La seua resposta, davant d'una tasca tan important, serà l'entrega i la dedicació, sota les premisses de la humilitat, la proximitat i el sentit comú, tot reconeixent que pot equivocar-se i que de vegades haurà de rectificar. Apunta que actuar a gust de tothom és molt complicat, però que el diàleg i la posada en comú bastiran la seua manera de fer, encara que sempre sota el pilar bàsic de l'interès general.

En darrer lloc, no falten les bones paraules cap a la Corporació anterior, amb records i agraïments explícits cap al seu predecessor, Joaquim Escrig, per facilitar-li el traspàs d'informació. I agraint de nou la presència del públic, conclou l'acte de consecució del procés electoral municipal, que deixa pas a una nova legislatura de quatre anys. El poble marxa amb la feina feta, però a alguns els queda la incògnita si l'interès per la política local es mantindrà al llarg dels cursos polítics, o és cosa d'un dia, del primer dia.

Ulleres violeta

LA REFLEXIÓ SENSE DADES QUEDA BUIDA, PERÒ LES DADES SENSE REFLEXIÓ RESULTEN CEGUES

FUNDACIÓ ISONOMIA
UNIVERSITAT JAUME I

Les passades eleccions municipals han estat els segons comicis des de l'entrada en vigor de la Llei Orgànica 3/2007, d'Igualtat i, des de la Universitat, la Unitat d'Igualtat i la Fundació Isonomia pensem que és moment de fer balanç i posar en relació les dades amb la reflexió.

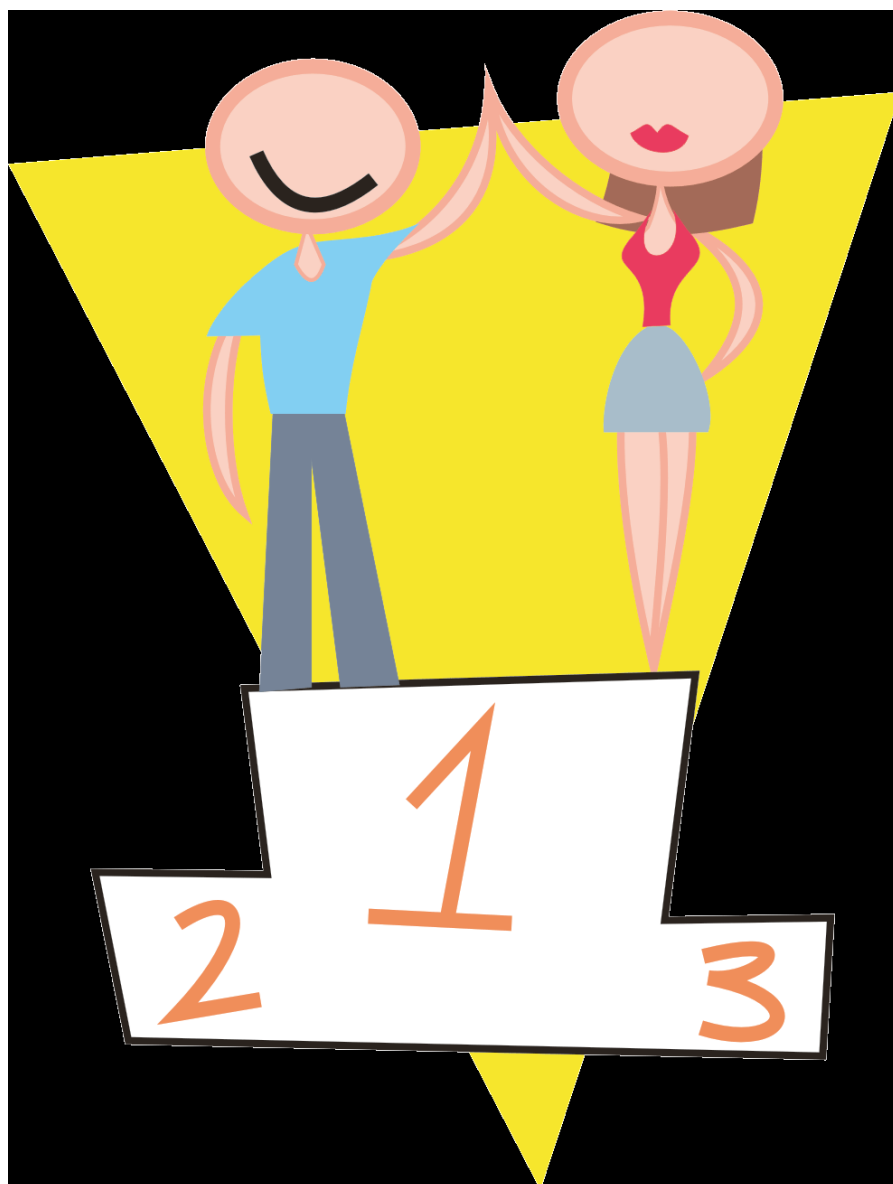
L'obligatorietat del principi de presència equilibrada dones-homes (segons la Disposició Addicional 2a de la Llei Orgànica d'Igualtat) no està sent aplicada d'una manera efectiva; almenys, no prou com per materialitzar un canvi real en els àmbits de presa de decisió política.

És cert que hi hem avançat. Hi ha hagut un canvi quantitatiu lleugerament perceptible, però no obstant això, qualitativament parlant, les dones segueixen confinades en nivells de responsabilitat baixos o mitjans. Poc -o res- s'ha aconseguit en percentatges d'alcaldeses, presidents

de comunitats autònomes o de Diputacions provincials.

Si ens centrem en *Castelló 2011*, les xifres són clamoroses. De les 355 candidatures presentades en el marc dels

135 municipis castellanencs, només 65 eren encapçalades per dones (un mer 18,31%, enfront del 81,69% de barons). Després dels comicis, 22 dones han sigut triades al-

caldesses, la qual cosa suposa un 16,30%. I, encara que les xifres no són falagueres, sí que suposen un increment d'un 6,67% respecte a la legislatura de 2007. A la vista d'aquestes dades no hi ha dubte que existeix una disfuncionalitat democràtica greu. S'ha de reflexionar en profunditat sobre què fer.

L'Estat, les Autonomies i els Municipis no poden continuar tolerant aquesta violència estructural (fent servir la terminologia proposada per Johan Galtung) perquè, de fer-ho, acabarà per consolidar-se i esdevenir una violència institucional que convertirà les dones, de nou, en víctimes del sistema.

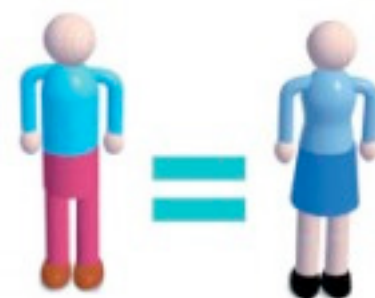
Si en unes eleccions, com les que vam celebrar l'any passat, un dels sexes (el masculí) apareix sistemàticament sobrerrepresentat a costa de l'altre, això és violència estructural. Aquesta violència, exercida majoritàriament sobre les dones, engloba i dona justificació a anomalies com la divisió sexual del treball, la bretxa salarial, la menor participació política, l'escassa presència en la presa de decisions en tots els àmbits (polític, acadèmic, eclesiàstic, etc.) i impedeix aconseguir la igualtat REAL I EFECTIVA de dones i homes.

Si reflexionem sobre la lluita reivindicativa que des del

segle XVII es porta realitzant en pro dels drets de les dones, hauríem d'arribar a la conclusió que el segle XXI hauria de ser el segle de la igualtat entre dones i homes. És urgent suscitar el debat i implicar la ciutadania en els assumptes que li incumbeixen. La crisi de credibilitat política que actualment viu la societat és, entre altres coses, el resultat d'una disfunció absoluta entre la quantitat de dones que hi ha en el món -més del 50%- i l'espai de poder que aquestes ocupen -tant a nivell públic (representació política) com privat (alts càrrecs a nivell empresarial)-. Les polítiques actives a favor de la visibilitat de les dones i el repartiment de poder en l'àmbit de les relacions privades han d'anar acompanyades d'una actuació legal, lleial i coherent dels partits polítics en la construcció dels espais de poder públic. I per a aquesta actuació s'han d'activar diverses eines, entre les més importants la voluntat real dels partits polítics, però també una bateria de mesures com ara les *l·listes cremallera*, el *dobte cap de llista* (tan sols possible en el cas de l·listes obertes, és a dir, democràcia "de la bona"), o el *cap de llista rotatiu per sexe* (cada 8 anys, per exemple, s'ha de poder alternar el sexe de la persona que encapçala la llista electoral).

La Llei d'Igualtat dona visibilitat i més presència de les dones en els governs municipals, però no ha suposat la seua presència en els llocs de presa de decisions. Els avanços legals en matèria d'igualtat estableixen les bases per al reconeixement dels drets de tota la ciutadania, homes i dones, però les normes per si soles no garanteixen el canvi social. Cal continuar treballant perquè les dones estiguen presents en les l·listes electorals, però cal buscar noves estratègies perquè eixe 40/60% també es done en els caps de les candidatures i poder dir que s'ha passat de la invisibilitat a la paritat en els òrgans de representació.

La veritable revolució democràtica està per arribar, i exigeix estratègies de govern construïdes des de nous valors i nous models, exempts de les carències, disfuncions i insuficiències demostrades fins ara. El veritable progrés el podem i hem de cercar en el lideratge femení, com un mode diferent -i pot ser més eficient- de concebre el món.

Associacions

PER NAVARRA AMB LA TRADICIÓ DE L'AURORA

JUANJO ESCRIG
AUROROS D'ATZENETA

L'Associació d'Auroros "Virgen del Rosario" d'Atzeneta del Maestrat es va desplaçar els dies 16 i 17 de juliol de 2011 a la localitat navarresa de Mendavia per participar en la XXXVa Concentració d'Auroros de Navarra, a la qual assistiren 85 localitats d'arreu de l'Estat. La més nombrosa fou la representació de la mateixa Navarra, però Guipúscoa, Àlaba, Saragossa, la Rioja, Barcelona, València i Castelló també tingueren rellevància. En total, podíem parlar de l'assistència de prop de 5000 persones.

A les sis i mitja del matí vam eixir del poble en direcció a Viana, on havíem de passar la nit. Allí fórem afalagats pels auroros de la localitat, que ens convidaren a dinar, ja que entre ells i nosaltres existeixen uns forts lligams d'amistat.

El diumenge 17, a les set del matí i amb

un temps fresc (12°C) i plujós, ens dirigirem cap a Mendavia, que tan sols distava de Viana uns 18 quilòmetres. El desdijuni, conjunt amb la resta de grups, va precedir la salutació de les autoritats i el cant de la Salve. Tot seguit, tocades les nou del matí, vam començar el recorregut de cants d'aurora pels carrers de la localitat fins a les onze i mitja.

Va ser curiós que la gent de Mendavia ens comentara que la nostra associació érem dels que cantàvem cants més antics, qüestió que al poble possiblement no valorem de manera suficient, encara que cal destacar que l'aurora a Navarra es viu d'una forma di-

ferent. I per altra banda, com anècdota de l'esdeveniment, podríem ressenyar que el *Diario de Navarra* del dia 18-7-2011 entrevistaren a membres dels auroros d'Atzeneta, dada curiosa si tenim en compte la quantitat de pobles representats.

Quan es va finalitzar la missa i la desfilada de xarangues, allà cap a les dues i quart vam emprendre el retorn cap al poble, aplegant-hi a les vuit i mitja.

Com a reflexió, va quedar la idea compartida per tots els grups respecte a l'edat de les persones que en formem part, dels components de les associacions. És una llàstima que la gent jove no s'integre en els grups, ja que les tradicions són de tots nosaltres i ens hem de comprometre a mantenir-les. Jo done ànims a les persones que vulguen participar i col·laborar en la conservació de l'aurora, perquè, sincerament, paga la pena.

Els Auroros d'Atzeneta a Mendivia

12a PUJADA A LA NEVERA

ELADI ROCA
C.M. AT-ZENET

Enguany la cita va tenir lloc el 31 de març, però amb una meteorologia totalment oposada a la de la passada edició, ja que si recordem l'any anterior, la part més alta del circuit es trobava totalment nevada amb gairebé un pam de neu. Per contra, aquest any la calor que regnava va marcar el desenvolupament de la cursa

La carrera va ser cosa de dos, el local **Javier Medall** (*Evasion Running*) i **Remigio Queral** (C.A. 42 y Pico). En la primera part del recorregut, Remigio va intentar distanciar-se de Javier, aconseguint en el punt de control situat a la part més alta del circuit un lleuger avantatge d'uns 30 segons. Però en la segona part, Javier va enllaçar ràpidament amb el seu contrinquant. Una vegada junts i donant mostres de la gran camaraderia que regna en aquest tipus de proves, es van posar d'acord per aplegar plegats fins a la meta. I així van entrar, agafats de la mà i amb un temps d'1h57'48". En tercera posició i amb un temps de 2h00'53" va completar el podi masculí **Javier Robres** (*Maestrazgo Caja Rural Teruel*).

Pel que fa al sector femení, la prova la va guanyar **Noemi Bachero** (*Inose*) amb un temps

de 2h25'58". Noemi no va tenir aquell dia cap rival que la incomodara, i una mostra d'això fou que la segona classificada, **Estefanía Barreda Querol** (*Maestrazgo Caja Rural Teruel*), va entrar bastant distanciació d'aquesta, amb un temps de 2h46'49". Va com-

pletar el podi femení la corredora del poble **Sonia Domingo i Aparici** (C.M. At-Zenet).

Malgrat l'atapeïda agenda atlètica d'aquell cap de setmana en la província, amb la disputa de quatre carreres entre dissabte i diumenge, es va mantenir el nombre de participants respecte a la passada edició, aconseguint la xifra de 600 atletes. Aquest fet és una mostra de l'estima que senten els amants d'aquest esport per aquesta veterana carrera, en què l'organització intenta cuidar fins al més mínim detall perquè els corredors se senten com a casa.

A l'igual de l'edició passada, la ubicació de la zona de meta va tenir lloc al pati de les escoles velles, amb una zona molt més àmplia i còmoda tant per als corredors com per als organitzadors, a banda de permetre un muntatge molt més vistós. En

Inici de la prova al Carrer del Maestrat

finalitzar la prova, a més a més, els corredors van poder gaudir d'un reconfortant caldo i entrepà ben calents.

L'organització se sent molt satisfeta amb aquesta dotzena edició de la carrera, i les mostres d'alegria expressades pels participants fan que tot el treball i les hores invertides tinguin una gran recompensa, cosa que anima a seguir apostant per l'organització d'aquest tipus d'esdeveniments tan necessaris per donar a conèixer una localitat com Atzeneta del Maestrat.

Per altra banda, també cal destacar que, enguany, la XII Pujada a la Nevera ha sigut l'encarregada de donar el tret de sortida a la IV Lliga Castelló Nord-Premi Grup CRM-2ª Copa Diputació de Castelló, que compta amb un total de 7 proves en el calendari de 2012.

L'Orquestra Ars Musicals de Castelló al Concert d'Intercanvi 2012

La Banda Jove actuant a Aquarama

LES FESTES, COM CADA ANY, HAN SIGUT SINÒNIM DE MÚSICA

JUNTA BANDA DE MÚSICA D'ATZENETA

Què seria de les festes sense música? Si ens posem a pensar o a recordar algun episodi de les darreres festes patronals, de ben segur que la música estarà present, ja siga per la nit a l'orquestra, a les processons, als berenars, al Pregó... Tant és així que molts moments de la nostra vida van associats a alguna cançó. I per a la Banda de Música Santa Cecília d'Atzeneta és un orgull poder contribuir a aquest fet i omplir de música i alegria la setmana més esperada per tots els atzenetins.

En certa mesura, les festes suposen el tancament de l'any musical, ja que els esforços realitzats durant els mesos de l'estiu tenen com a fruit el

concert d'inici de festes, que és el principal objectiu de la Banda any rere any. Durant aquesta setmana es realitzen actuacions de tot tipus: des de les més institucionals o formals, com les processons i el concert, fins les més lúdiques i animades, com la cavalcada del Pregó o els passacarrers de la xaranga *El Traguet*.

De tots els actes volem destacar, com hem avançat anteriorment, el concert que marca el començament de les festes. Aquest any ha sigut realment especial, ja que els nombrosos assistents, que de nou van omplir la plaça Major de gom a gom, no només van poder escoltar obres d'alt nivell com *Mexican Pictures*, sinó que van poder gaudir d'un sortit repertori d'autors valencians, dels quals es tro-

baven aquell dia entre nosaltres Josep Pla, autor del poema simfònic *Sentim Atzeneta*, i Manuel Bernat, professor de saxòfon de l'Escola d'Educands. A més a més, la Banda Jove també va contribuir a la consecució de l'acte, aportant el seu granet d'arena amb la interpretació d'unes peces prèvies al concert de la Banda.

Però per descomptat, l'activitat de la nostra Societat Musical no s'acota simplement a la setmana de festes. Des de l'estiu de l'any passat han estat molts i molt diversos els concerts en què hem participat i que hem volgut oferir a la gent del poble: el 2011 vam celebrar un intercanvi musical amb la banda de Llucena, i aquest octubre de 2012 l'hem realitzat amb l'Orquestra Ars

Musicals de Castelló; el desembre passat tingué lloc al poble el concert commemoratiu del 30é aniversari de la Colla de Dolçainers i Tabaleters de Castelló, amb un repertori especial per a Banda i dolçaina, i aquest setembre vam tenir l'honor d'acollir la Trobada de Bandes dels Ports-Alt Maestrat, en què van participar conjuntament amb nosaltres les agrupacions d'Albocàsser, Benassal, Cincorres, Morella i Vilafranca i es va recordar la figura del mestre Rafael Talens i Pelló. A banda, també podríem mencionar les actuacions fora del poble, a Castelló sobretot, però entre les quals destacaríem el concert a l'auditori de Peníscola que portarem a terme el novembre de 2011.

Al seu torn, la revitalit-

zada Banda Jove també s'ha sumat aquest darrer curs a la participació en concerts fora de la nostra vila. Amb aquest setembre, ja són dos anys consecutius que ofereixen una actuació al parc aquàtic d'Aquarama, a Benecàssim, i a juny van intervenir en un festival de Bandes Joves a Vi-

lafamés.

Tot plegat, denota una dinàmica molt positiva que descriu una Societat Musical viva, amb ganes de respondre de manera proporcional a la gran estima que el poble d'Atzeneta té per la música en general, i per la seua Banda en particular.

Concert conjunt de la Banda amb la Colla de Dolçainers i Tabaleters de Castelló

CONTINUA LA DIFUSIÓ DEL MÓN DEL CAVALL A ATZENETA

AMICS DEL CAVALL
D'ATZENETA (ACAM)

Des de l'associació eqüestre d'Atzeneta ens mantenim fidels a un dels nostres objectius fundacionals: la difusió de tot allò que envolta aquest magnífic animal. És per això que aquest passat 2011 vam continuar apostant per dos dels actes més importants que ja fa uns anys

que organitzem: per una banda, l'Exhibició Eqüestre que va tenir lloc el 22 d'agost en plenes festes patronals, que aplegava a la 3a edició, però també per altra banda, la IV Concentració del cavall a Atzeneta al mes de novembre. A més a més, també es va participar en un acte a les fetes de la joventut de 2012, la II Exhibició de Transhumància.

EXHIBICIÓ EQÜESTRE FESTES 2011

Des d'ACAM donem les gràcies a tota la gent per la bona acollida que any rere any està tenint l'Exhibició Eqüestre la setmana de festes. Els forts aplaudiments amb què en tot moment es reben els participants sorprenen fins i tot els

genets i confereixen un ambient inigualable a la plaça, la qual cosa supleix les condicions no del tot òptimes de l'espai, ja que es tracta d'una plaça un poc estreta i molt llarga.

Aquest darrer any es va aconseguir aglutinar un nombre important de grans genets, com ara Javier García de València, Sebastián García "Chano" de Borriana o Patricia Bou d'Almassora. Així, gent de totes les comarques de Castelló es va poder reunir a la plaça d'Atzeneta per gaudir d'un espectacle que va comptar amb diferents modalitats de doma: clàssica, lliure, vaquera, de circ...

Aquests professionals i aficionats, gràcies a la uniformitat que presentava l'arena, ens van poder mostrar uns grans exercicis amb els seus cavalls, la major part d'aquests, grans exemplars de pura raça espanyola (P.E.R.). I, en tot cas, podríem destacar l'actuació del fill de Javier García, "Javito", que com recordaran els pre-

sents, amb tan sols 3 anys ens va fer una exhibició de doma de circ als lloms de Niko, un poni castany de 8 anys.

IV CONCENTRACIÓ DEL CAVALL

Pel que fa a aquesta darra concentració al poble, tot i les inclemències del temps que van obligar a suspendre alguns actes (qüestió que ens ha fet plantejar-nos la possibilitat del canvi de dates), hi va haver un augment del nombre de ramaderies interessades en mostrar els seus exemplars, com ara la ramaderia de cavalls àrabs *Dakota Arabian Horse*, de la qual podeu trobar més informació a través de l'adreça electrònica <http://dakotaarabianhorse.co>. Així doncs, hi van destacar exemplars com *Monogram-JM*, *Rom_Galyo*, *DK Pasion White* o *Baby-black*, que van deixar sense paraules tots els assistents.

Per altra banda, la presentació morfològica P.E.R. amb els corresponents premis PRECVL va comptar també amb un major nombre de participants que en edicions passades. El resum dels guardonats seria el següent: l'eguassada *El Portón* pel millor cavall i els millors moviments, Paula Ro-

bles per la millor presentació i, finalment, *Xabala b*, considerada la millor egua.

En darrer lloc, voldríem destacar l'exhibició de doma clàssica amb la qual ens va delectar Juan Bort i Pastor i els alumnes del Centre Hípic de Vilanova d'Alcolea, que ens van fer passar una vesprada de dissabte molt entretinguda.

II EXHIBICIÓ DE TRANSHUMÀNCIA

Al mes de maig i en motiu de les Festes de la Joventut 2012, el dissabte 26 va tenir lloc una nova exhibició de transhumància per la rambla d'Atzeneta. Gràcies a l'Associació de Joves del poble es va poder tornar a gaudir d'una nova edició d'aquest espectacle que compagina dos esplèndids animals, els bous i els cavalls, en una activitat més que centenària.

Aquest agost de 2012 també va tenir lloc l'Exhibició Equestre dins de les festes patronals, el dimarts 21, de la qual ja farem una crònica per al pròxim BIM, i esperem que la Concentració del cavall d'enguany, els dies 27 i 28 d'octubre), també gaudisca d'una bona acollida per part de tots els atzenetins i atzenetines.

V Concentració del cavall
Atzeneta del Maestrat
27 i 28 Octubre 2012

PROGRAMA:
Dissabte 27 d'octubre:
• 11:30h Exposició de cavalls a les escoles valls.
• 12:00h Presentació de cavalls de diferents races.
• 12:30h Dinar dels participants.
• 16:30h Exhibició de 3ª i 4ª categoria.
• 18:00h Closes del primer dia.
Diumenge 28 d'octubre:
• 9:00h Arribada dels cavalls a les escoles valls.
• 9:30h Exposició a càrrec d'ACAM per als cavallistes.
• 10:00h Exhibició a càrrec del Centre Hípic de Vilanova d'Alcolea.
• 10:30h Exposició d'arribada de cavalls.
• 11:00h Dinar dels participants.
• 13:00h Arribada dels cavalls al poble.
• 14:00h Dinar dels participants (dinner Restaurant Casa Ramon).
• A continuació: Bureuament del premi al millor cavall.
• 16:00h Exhibició de 2ª i 3ª categoria.
• 18:00h Closes de la concentració.

Col·laboradors:
• Divor del dissabte: 10 €.
• Dinar del diumenge: 15 €.
• Apuntes de perfilament, classe del dia 28 d'octubre, indicant el nom del participant. Entregar tot el material aquell mateix dia.
• Nom, de cognom: 3052134150468628814.
• Telèfon per confirmar: 698733282.

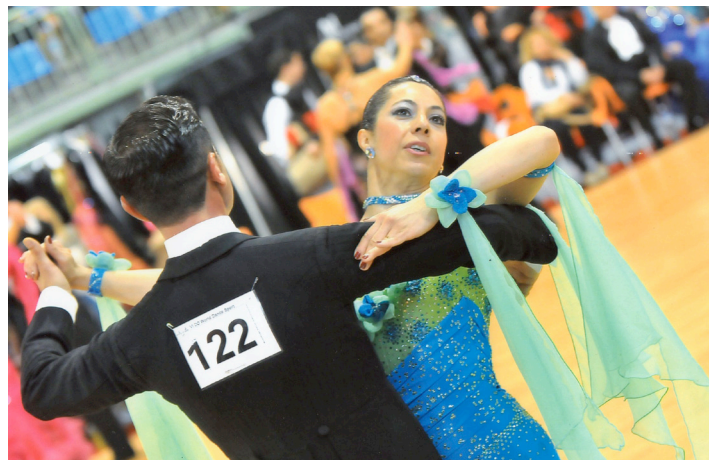
Inscripció:
• Participants concentració:
• Divor del dissabte: 10 €.
• Dinar del diumenge: 15 €.

ORGANITZA ACAM
Zona d'acampada: s'habilitarà una zona per acampar amb servei de dutxes i estancs per als cavalls.

L'entrevista

Primers al podi del Campionat del País Valencià 2011 a Alacant

Campionat del món 2012 celebrat a Cambrils

UNS CAMPIONS DEL BALL

CARME ROVIRA
REDACCIÓ

*X*avi em comenta que Imma i Jose Luís, “els del taller”, han guanyat el campionat de ball del País Valencià. No sap ben bé en quina modalitat ni què significa aquest premi, però tots dos sabem que és important. Així que pensem que seria una bona entrevista per al pròxim BIM.

Després de concretar un dia per quedar, acudisc el 20 de setembre de 2011 a les 19:30h al taller. Encara estan enfeïnats, així que decidisc perdrem pel garatge de mon pare buscant uns allargadors per a l'obra. Torne al taller i els dos em reben com si fos de la família. Engegue la gravadora i...

Primerament, m'agradaria felicitar-vos per ser els campions de ball de competició en la modalitat estàndard del PV. Molts dels nostres lectors, al igual que jo, desconeixem

el funcionament d'aquestes competicions. Ens podríeu contar una mica com funcionen, quins nivells de competició hi ha...

Sí, clar. Les categories funcionen amb lletres: de la F fins a la A. Quan comences a ballar et trobes en la darrera categoria, la F. En aquesta estàs per provar el ball amb la parella i només fas dos balls a les competicions. Després de la F ja vénen la E i la D. En aquestes categories has de ballar poc arreglat: amb jupetí, corbateta i una camisa blanca. Després de la D ja va la C. En aquesta categoria ja has de canviar les coreografies, el xic balla amb frac i la xica amb un vestit arreglat. De la C ja passem a la B i la A, que és on estem ara. A més a més, dintre de la categoria A trobem la A nacional i la A internacional. Nosaltres hem passat per totes i ara estem en la A internacional.

Per una altra banda, dintre de totes aquestes categories estem distribuïts per edats. Nosaltres som Seniors 2, de 45 a 55 anys, però n'hi ha moltes altres: juvenil, junior, junior 2, adult, adult 2, senior 1, senior 2, senior 3 i top senior.

Campionat del món 2010 celebrat a Mallorca

Nosaltres ens trobem dintre de la senior 2 en la A internacional.

I com esteu situats dintre d'aquesta categoria?

Dintre de la A internacional, de 918 parelles, nosaltres estem la que fa 109 (sempre parlant dintre de la nostra edat). I d'Espanya estem en el 5é lloc (*m'ensenyen papers amb llistats de parelles on es reflecteixen les puntuacions, que van actualitzant-se cada cert temps i m'ho expliquen*). S'ha de tenir en compte que de totes aquestes parelles que van davant i darrere de nosaltres, quasi bé totes viuen del ball o tenen escola de ball. Eixos no fan altre més que ballar. Quan nosaltres estàvem per les lletres E o D, la majoria d'eixes parelles (*senyalen el rànquing*

nacional i internacional) ja estaven a la categoria A. Tu saps que és fer-li en un any 100.000 quilòmetres a un cotxe? Ara bé, podem dir que el millor de les parelles que competim és l'ambient. Quan estem en pista està clar que estem competint, però després hi ha una relació boníssima. Mai ens riem de cap parella i intentem ajudar-nos donant-nos consells d'uns als altres, de veritat.

Heu de viatjar molt, perquè... on solen tenir lloc aquestes competicions?

Per molts llocs: Barcelona, Granollers, Manresa, València, Madrid, Bilbao, Guadalajara, Saragossa, Mallorca... Però, més que res, per Barcelona i Tarragona. De Tarragona fins a Girona és on més gent hi ha, però sobretot a Barcelona. Recordes el programa "Bojos pel ball"? Era un programa que es feia a Catalunya. Allí hi ha molta afició.

I pel que fa a les competicions internacionals, tenen lloc en moltes ciutats, dintre o fora d'Espanya. L'últim campionat mundial va ser a prop, a Mallorca. Vam competir amb alemanys, anglesos, xinesos, australians... Hi ha moltes parelles i els jutges van puntuant i tu vas passant rondes. Per exemple, a Mallorca érem més de 300 parelles i vam estar ballant tot el dia, vinga a passar rondes! Però recordem molt especialment un campionat realitzat a Stuttgart (Alemanya).

I exactament, com funciona una competició?

En la nostra categoria, nosaltres fem 5 balls i, depenent de la quantitat de gent, s'han d'anar superant diferents rondes. En nacional podem fer octaus de final, quarts de final, semifinal i final. Però en competicions internacionals, com hi ha tantes parelles, pots fer fins a 16 rondes.

En totes aquestes balles uns 2 minuts de cadascun dels 5 balls. Primer totes les parelles ballen el vals anglés, i si hi ha moltes parelles vas entrant i eixint de pista. Després fan el 2n ball i així fins al *quick-step*, que n'és l'últim. Si passes eixa ronda tornes a repetir en la següent. Ah! I en semifinals i finals van els 5 balls seguits sense eixir de pista.

I concretament, els jutges que valoren?

Normalment hi ha de 8 a 12 jutges que et van puntuant. Tu saps que et van a ficar un vals anglés, però no saps quin, per això sempre has d'estar atent a la música. El que primer es valora és el ritme, la posició que adoptes, la musicalitat...

Quan parlem de ball, la gent ho relaciona amb la salsa, el vals, la *bachata*... Però clar, el ball estàndard està format per 5 balls. Quins són i quin és el que més i menys us agrada?

En l'estàndard es balla vals anglés, tango europeu, vals vienés, *slow fox* i *quick-step*. Sempre en són 5 i ara, normalment i com ja hem dit, en una competició has de ballar dos minuts de cadascun. (José Luís) I no ho sé, al que més ràbia li tenia potser era al vals vienés, però ara ja li he agafat el truc. Ara bé, el que més costa d'aprendre és el *slow fox*. (Imma) I possiblement, el que més ens agrada és el vals anglés, perquè és el més tècnic i sempre comencem i acabem d'entrenar amb aquest ball.

Heu arribat molt lluny, però clar, quantes hores entreneu?

Totes les que podem. El nostre professor diu que hauríem d'entrenar 3 hores al dia. Nosaltres entrenem tres dies a la setmana: dimarts i dijous al poble i dissabte a València. En total fem

unes 7 hores setmanals, com a mínim. I dóna igual que ploja com que faça fred. I quan tenim competició entrenem unes 10 hores o més. És una bogeria. De fet, volem aprofitar l'entrevista per donar les gràcies a totes les Corporacions que hi ha hagut fins ara per deixar-nos el local per poder practicar, n'estem molt agraïts.

I per entrenar teniu professors particulars?

Sí, tenim un professor, però n'hem tingut molts. Hem tingut professors d'Itàlia, hem estat a Itàlia fent *trainings* (un període curt de classes intensives) d'una setmana, hem tingut a professors realment bons a nivell mundial... Ara anem a un club de ball de València que es diu "CBS La Canyada Enrique Lluch", i tenim al professor d'allí, que ha sigut campió d'Espanya i és molt bo.

Un altre aspecte curiós del ball són eixos vestits que lluuu. A més, m'han comentat que aneu els dos fets uns figurins i que Imma porta uns vestits espectaculars. Clar, m'agradaria que ens explicareu una mica com heu d'anar vestits en una competició.

Els vestits de dona poden costar des de 200€ cap amunt, depenent de la quantitat de pedreria, del treball que duu el vestit... Això sí, durant tota una competició portes el mateix vestit, però has d'anar canviant. Per exemple, al campionat de la Comunitat jo (Imma) vaig portar un vestit verd que em vaig comprar a Stuttgart (Alemanya). Els vestits dels homes són diferents, ells han d'anar vestits amb frac i sempre poden portar el mateix.

Per suposat, els que fan ball llatí van vestits de manera diferent. De fet, nosaltres també vam fer ball llatí, però ara ens hem centrat en l'estàndard.

(M'ensenyen fotos del campionat i no els reconec. Imma està més que preciosa amb un vestit verd com l'herba i José Luís porta el pèl llepat amb fixador i va fet un pinzell amb un frac negre.)

I on adquiriu el vestuari?

Normalment en les competicions hi ha estands, però també pots comprar-te'ls en tendes de Barcelona o València. Habitualment ens els comprem a les competicions. Per exemple, tinc vestits italians que m'he comprat a competicions d'Alemanya o d'altres llocs.

Els vestits són espectaculars, però els recollits també. Qui et fa els pentinats Imma?

Jo (*José Luís*). Al final has d'aprendre.

I que em podeu contar del calçat?

Per una banda, les sabates de l'home són de pell i són molt finetes. De fet, nosaltres només podem ballar en parquet, perquè en el moment que pilles una pedreta ho notes de seguida. A més, te les has de llimar en cada competició per a no esvarar. Per exemple, per a ballar el tango és necessari portar un bon calçat. I per altra banda, les dones porten també sabates de pell i les tapetes de plàstic transparent per al tacó, ja que s'han d'anar canviar constantment perquè es desgasten molt. En una competició en pots gastar més d'una.

En general, diríeu que es tracta d'una afició cara?

Sí. Per començar s'ha de pagar per competir uns 25/30 euros o més per persona. Després has de comptar els viatges, els hotels i, com hem comentat, els vestits, el calçat...

Des de quan teniu aquesta afició al ball? I concretament, des de quan competiú i per què?

Jo no n'havia tinguda mai, d'afició (*José Luís*). Nosaltres vam començar pel ball social, perquè jo de ballar no tenia ni idea. Un dia, quan encara teníem el taller al carrer de les Esquadres, allà cap a les 7 de la vesprada Imma em va dir: "tanca el taller que hem d'anar al ball". Vam tenir una disputa i jo, amb l'entrepà del sopar, agafa el cotxe i tira cap a Castelló. Recorde que la primera classe que vam fer va ser de cha-cha-chá.

Estiguérem tres o quatre anys acudint a ball social, però ens començà a resultar avorrit i allí mateix ens van comentar la possibilitat de competir. I així va ser com hi vam començar. Primer vam anar per provar i de comboi, però ens vam aficionar i ací estem.

Recordem la 1a competició que vam fer a Castelló... no sabíem que hi havia classes particulars ni res d'això. Vam eixir a ballar i crec que vam quedar els últims (*es riu*). Més tard, la primera vegada que vam competir de veres vam anar a Quart de Poblet. Ballàrem en la categoria F i vam quedar els primers. Això sí, vam passar uns nervis... anàvem a pinyó fixe. Això era l'any 2001, farà ara 10 anys. I és que recordem que els primers anys de competició eixíem a ballar i de vegades teníem les mans tremolant. Ara és diferent, eixim a pista molt tranquils perquè se sabem els balls i quan acudim a una competició anem a gaudir i a passar-ho bé. Només portem més pressió quan és algun campionat important, però no estem nerviosos, sinó més centrats perquè t'has preparat molt.

Què és el més dur de ballar?

Matinar. Nosaltres sabem què és alçar-se a les 2 o les 3 del matí per estar a les 9 a Barce-

lona, Manresa... perquè obrin portes per ballar. I, de passada, ballar una rondeta i cap a casa, perquè no passaves. Això és dur. A més a més, quan féiem els 10 balls (estàndard i llatí) anàvem tres vegades a la setmana a València per assajar. Molts quilòmetres, molts.

Imagineu-vos que algun dels nostres lectors tinguera interès per aprendre a ballar. Quin consell li donaríeu?

Si vol aprendre ball social pot anar a Castelló o a Vila-real. I pel que fa a ball de competició... si no té molta afició i molta força de voluntat no fa falta ni que s'apunte. Però si vol fer-ne ha d'anar directament a València. A Barcelona també hi ha molt bons professors, però està més lluny.

Això sí, animem a tot el món a ballar perquè el que sí que podem dir és que el ball és un esport d'allò més saludable, i encara més si estàs amb la teua parella. A més, el ball és molt bonic perquè, a banda de fer esport i passar-ho bé, també ens ajuda a conèixer el nostre cos. Jo (*Imma*) tinc parts del meu cos que no sabia ni que existien: la columna, les espatlles... i hem après a apreciar el seu valor.

Quina és la vostra motivació dintre del món del ball?

Ens motiva aprendre tècnica i anar a una competició per demostrar als jutges tot allò que sabem. Desitgem pujar posicions en el rànquing. De fet, la gent no sap com de dur és competir, no es fa la idea. I és que no coneixes el món de la competició i el que et pot motivar fins que no estàs dins.

Primers al podi del Campionat del País Valencià 2012 a Mislata

Vosaltres sou realment bons en el ball. Si us donaren una acadèmia i us proposaren deixar la feina per anar a ensenyar ball, ho faríeu?

Si poguérem viure d'això... Però ens hauria de donar prou per viure, i açò del ball també pareix una cosa i n'és una altra, ha d'haver molta gent. El nostre professor es dedica només a ensenyar ball i viu d'això, però ha sigut campió d'Espanya i 3r del món. Així que la nostra feina és el taller i deixem el ball com un *hobby*.

Ara bé, vosaltres ja vau ser professor de ball ací al poble. Com recordeu l'experiència?

Molt bé, ens vam divertir molt. El que ocorre és que la gent espera resultats molt ràpids i el ball és cosa de temps. Nosaltres, que ja fa més de deu anys que ballem, comencem a entendre el ball ara.

Supose que heu vist ballar a moltes parelles. D'entre aquestes, en teniu alguna com a referent?

Realment hi ha parelles que ballen molt bé, però a nosaltres ara ens agraden les parelles de fora. Saps que ocorre? A Espanya es va iniciar el ball deu anys massa tard i la gent de fora, sobretot els italians, venen a ensenyar-nos. Ara els d'ací ja s'han espavilat una miqueta, però perquè nosaltres, per exemple, hem fet moltes classes amb professors d'Itàlia.

Una parella que ens agrada molt són Arunas Bizocas i Katussa Deminova. Eixos són dels millors del món. (M'ensenyen un vídeo que podeu trobar al youtube on es veu a aquesta parella ballant un tango europeu. No ho entenc molt, però és com si flotaren. M'agrada. Em comenten...) L'home sempre porta a la dona del maluc i ella es mou com l'home li indica. A més, depenent de la posició en què està la dona, l'home l'alça i no li pesa gens.

Hem de deixar l'entrevista perquè s'ha fet l'hora de sopar, però abans m'ensenyen centenars de

copes i medalles (sense exagerar!). No ho havia vist mai. Estan orgullosos del seu esforç, i jo sent que tot el poble ha d'estar orgullós que una parella de campions passege el nom de la nostra vila per tot el món.

Abans d'anar-me'n em conviden a veure un assaig. Em fa molta il·lusió, així que decidisc anar eixa mateixa nit a veure'ls ballar. Es mostren contents i volen ensenyar-m'ho tot: tango, vals, quick-step... fins i tot balls llatins. Sempre he pensat que el millor de la gent és veure-la gaudir de la vida, i quina millor manera que ballant. No es poden imaginar vostés com es mouen, quin ritme, quina perfecció... Em quede, sense exagerar, aclaparada. Senzillament màgic. Sàcaba l'assaig i me'n vaig pensarosa a casa... Ells diuen que es tècnica, jo crec que és ballar amb amor.

Per altra banda, les circumstàncies que han portat a endarrerir la publicació d'aquest número del BIM no han aturat l'esforç d'aquesta parella, per això he d'informar amb orgull que de nou s'han proclamat campions del País Valencià

per segon any consecutiu en la competició celebrada a Mislata el passat mes de març. També han estat subcampions d'Espanya de clubs de ball i, en el campionat internacional celebrat a Cambrils del 5 al 8 d'abril, van quedar en la posició 86 a nivell mundial i van rebre el 3r trofeu a nivell estatal. I ja per finalitzar, i sent conscient de la importància d'aquesta competició, van ser finalistes en el Campionat d'Espanya celebrat a Bilbao el 15 d'abril. Moltes felicitats i ànims per continuar lluitant! Estic segura que el vostre poble està molt orgullós de la vostra feina.

Presentació de parelles a la final del Campionat d'Espanya 2012 a Bilbao

Des del col·legi

REIVINDIQUEM EL VALENCIÀ PER A UN FUTUR PLURILINGÜE

FEDERACIÓ ESCOLA
VALENCIANA (FEV)

Al llarg del curs passat, es va obrir un diàleg en què van participar els diversos agents de la comunitat educativa valenciana per tal d'arribar al màxim consens en la definició dels nous programes lingüístics que havien de garantir el domini per part de l'alumnat tant del valencià com del castellà, alhora que els permetés adquirir una suficient competència lingüística en anglés. Tot plegat, es tractava d'un procés de comunicació que valorava i aportava millores substancials i contrastades sobre determinats esborranys que la Conselleria d'Educació havia posat damunt la taula.

Ara, però, la sorpresa va tenir lloc el passat 3 d'agost, una data molt adequada perquè qualsevol notícia passe desapercibuda. El Consell de la Generalitat va aprovar el "Decret pel

qual es regula el plurilingüisme en l'ensenyament no universitari". Tot seguit, el dia 6 d'agost es va publicar al DOCV, tres setmanes abans de l'inici del curs escolar en què, teòricament, el decret hauria de començar a aplicar-se.

Malauradament, aquest decret, finalment, no ha sigut fruit del consens i l'entesa, ja que no es recull cap de les propostes aportades per trenta-cinc entitats i institucions encapçalades per la Federació Escola Valenciana i les cinc universitats públiques valencianes, secundades al seu torn per sindicats, federacions d'AMPA i altres col·lectius. Només algunes puntualitzacions, poques, de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua han estat incorporades al redactat definitiu del decret respecte dels esborranys amb què s'havia treballat fins al moment.

Segons dicta el decret publicat, s'elimina el Pro-

grama d'Immersió Lingüística (PIL). Tot i això, els centres no han rebut cap indicació sobre el que cal fer a partir d'ara, i aquest curs ha començat amb els mateixos programes que hi havia i d'acord amb les opcions lingüístiques que mares i pares van escollir per als seus fills el maig passat.

Així doncs, l'aposta per unificar els tres programes actuals (ensenyament en valencià, immersió lingüística i incorporació progressiva) en dos únics programes (programa plurilingüe en valencià i programa plurilingüe en castellà) suposa l'eliminació de la immersió lingüística, que ha donat uns resultats excel·lents en la normalització del valencià a l'escola i és fonamental per potenciar el multilingüisme educatiu.

Per a la Comissió d'Educació d'Escola Valenciana, els programes actuals d'educació bilingüe (PEV,

PIL i PIP) havien de ser la base dels nous programes plurilingües, perquè si es volen alumnes plurilingües, abans s'ha hagut de garantir el bilingüisme, el domini de les dues llengües oficials per part de tot l'alumnat. Aquest objectiu encara no s'havia aconseguit, ja que els programes d'ensenyament en valencià, els únics que garanteixen el bilingüisme educatiu, no s'havien establert de forma generalitzada a tot el territori. A més, des d'aquesta Comissió també es feia èmfasi en la necessitat d'haver elaborat un model plurilingüe a partir dels programes òptims i de qualitat existents, el Programa d'Ensenyament en Valencià (PEV) i el Programa d'Immersion Lingüística (PIL), la qual cosa no s'ha fet. És més, s'ha eliminat el Programa d'Immersion Lingüística com a tal, l'únic que garantia el bilingüisme a l'alumnat no valencianoparlant. I és que els estudis i les dades indiquen que els alumnes que estudien i han estudiat en valencià han estat i són els qui dominen i tenen èxit en llengües, perquè com a punt de partida tenen una competència lingüística en

valencià i castellà garantida i són més sensibles a enriquir la seua formació en altres llengües com l'anglès, que els resulta molt més fàcil. Per tant, més valencià és igual a més oportunitats.

En aquesta línia, la proposta d'Escola Valenciana, recollida en el document "L'escola valenciana. Un model d'educació plurilingüe per al sistema educatiu valencià" elaborat per la Unitat d'Ensenyament Multilingüe de la Universitat d'Alacant (i que des de febrer de 2011 comptava amb el suport i el consens de tota la comunitat educativa i científica), considera que l'ensenyament del valencià, llengua socialment minoritzada (mitjans de comunicació, noves tecnologies, prestigi públic...), ha d'estar assegurat a partir del primer dia en tots els programes. Al mateix temps, els centres, de manera autònoma, haurien de poder augmentar la presència de l'anglès a través de projectes o d'àrees, d'acord amb les seues possibilitats organitzatives i el context sociolingüístic en el qual es troben.

Per tant, la Federació creu molt positiu prendre

mesures per aconseguir millors competències lingüístiques de l'alumnat en anglès, però aquest objectiu no s'aconseguirà si no es parteix de les metodologies dels programes bilingües que tan bons resultats han donat durant vora 30 anys a través del Programa d'Ensenyament en Valencià i el Programa d'Immersion Lingüística.

Tornant al Decret aprovat per la Conselleria, cal destacar que no s'han incorporat canvis que es consideraven imprescindibles en 6 punts claus: la catalogació lingüística en valencià dels llocs de treball, els programes d'ensenyament que es contemplen, l'àrea de Coneixement del Medi en el Programa Plurilingüe d'Ensenyament en Castellà, el Projecte Lingüístic del Centre, les llengües cooficials del País Valencià i la participació de les famílies en la tria dels programes. Per tant, des de la Federació considerem que el Decret aprovat no garanteix la finalitat última per la qual s'ha creat.

Per puntualitzar en determinats aspectes, en primer lloc i de manera prioritària, tots els docents haurien de tindre la

Visita a gener de la consellera d'Educació al CEIP el Castell

capacitació lingüística en les dues llengües oficials. Per a això el decret hauria d'haver explicitat que tots els docents d'infantil, primària i secundària han de tindre la capacitació lingüística en valencià. En segon lloc, cal que es propicie un període de debat i reflexió en els centres perquè puguem determinar-ne les necessitats de recursos i formació. Els centres necessiten un curs d'antelació per preparar el seu DPP (Disseny Particular del Programa) i organitzar el centre i el professorat en funció de les noves necessitats d'aquest. De fet, és fonamental que es parle

sobre la metodologia que cal aplicar per a dur endavant els programes plurilingües, que s'han de basar en el TIL (Tractament Integrat de Llengües) i el TILC (Tractament Integrat de Llengua i Contingut), i per a això cal formació específica destinada al professorat. Per desgràcia, la celeritat i precipitació en què s'ha aprovat el Decret ha obviat i desdibuixat els mecanismes que podien garantir l'objectiu que des de la federació se cercava, una escola valenciana plurilingüe.

Per altra banda, en molts centres educatius de les nostres comarques,

com a Atzeneta, ja s'estava duent a terme una educació plurilingüe, que adapta els usos lingüístics de les matèries a la realitat social del municipi: sobre la base de l'educació en valencià, tant el castellà com l'anglès s'incorporen progressivament segons les necessitats detectades entre l'alumnat. El decret, en aquest cas, no aporta gran cosa, i un dels principals defectes que se li retrauen és que permet que centres on fins ara encara no es garantia un bilingüisme real de l'alumnat, tinguen ara la possibilitat d'incorporar l'anglès a costa del valencià.

Atzenetins pel món

CRÒNIQUES DE L'EST

MARCEL GASCON

Potser hem d'anar a l'hivern de 2006 per a entendre-ho tot. Un dia de pluja a Madrid havien eixit els destins per a les beques Erasmus del proper curs, i Liubliana i Bucarest eren les meues dues opcions. De vesprada, al mític bar *Balmoral* (que ja ha tancat) m'esperava el periodista Hermann Tertsch. Corresponsal durant vint anys a Europa Central i Oriental, Tertsch havia despertat el meu interès per l'Europa postcomunista amb els seus articles a *El País*, i era sens dubte la persona més indicada per a ajudar-me a decidir. La capital d'Eslovènia és Centreuropa, cara, elegant i ben situada per a viatjar pel cor del continent, em va dir. I Bucarest? "Bucarest es puro balkán". Sabia que m'atreien els Balcans, i em va parlar dels seus viatges a Romania i com de divertida podia ser la zona.

Vaig eixir del *Balmoral* amb l'elecció ben clara. Vaig presentar els papers i vaig aconseguir la beca a Bucarest, el que no era massa difícil perquè tothom volia anar a França, Londres o Itàlia. I així, al mes d'octubre arribava a Bucarest. La primera nit em va parèixer una

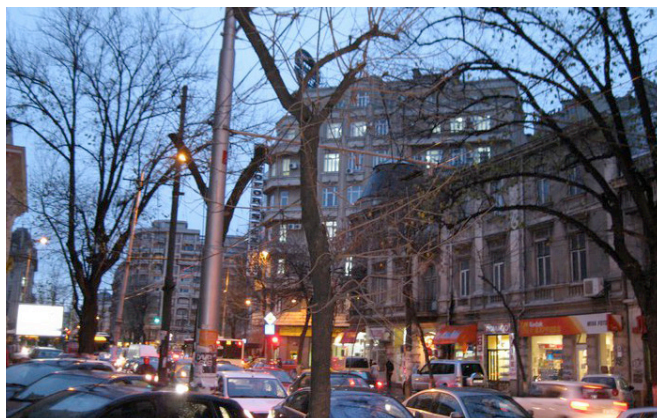
ciutat fosca i grisa, però molt menys hostil de com m'havia imaginat. Les primeres setmanes van ser difícils, sobretot perquè m'entestava en no recórrer a l'eixida fàcil dels *Erasmus* i volia conèixer només gent del país. La severitat d'aquells dies em sembla ara bastant estúpida i equivocada, però potser mai haguera après tan bé romanés si no haguera insistit tant a anar amb romanesos.

Els dies es feien més curts i el fred més intens. Va ser un hivern dur, per la tristesa dels mesos de fred a la ciutat i per tempestes personals més difícils de superar lluny de casa. Però va venir la primavera: una visita de la família i una d'amics del poble em van ajudar a recuperar el to, vaig trobar les persones adequades i Bucarest va ser una festa. El temps de la beca s'acabava i, encara que ho haguera donat tot per quedar-me a viure a la ciutat, la realitat es va imposar i vaig tornar a Espanya.

De nou a Madrid, pensava que mai tornaria a Romania, però més d'un any llarg després, també un dia que plovia, va arribar un e-mail: "puesto de corresponsal de EFE en Bucarest", deia, i jo em vaig pensar que era un *spam* com els de la loteria sud-africana. Vaig tocar al nú-

Viatge a Chisinau, a la veïna República de Moldàvia

Plaça de Rossetti a Bucarest, prop de casa Marcel

Grup de danses folklòric a Chisinau, durant el Dia de la Ciutat

Imatge de Bucarest, un dia gris de tardor i pluja

Marcel amb la seva amiga Cristina, la reina de Colentina, en el seu aniversari.

L'estadi del Rapid de Bucarest, un dia de partit al capvespre

mero que m'enviaven i pocs dies més tard vam fer l'entrevista a Bucarest. Havia viatjat per a quedar-me; ja no em calia bitllet de tornada.

Tot va ser molt més fàcil amb el camí batut, i una vegada més vaig vore l'hivern cru de la neu bruta i la foscor cedir impotent davant l'alegria de la primavera a una ciutat que es transforma amb el verd i el sol.

Bucarest ha tornat a ser una festa, però ara pagada amb els meus escrits. De l'ofici que he volgut fer sempre i que m'ha permès conèixer persones de tots els interessos i condicions socials, abocar-me a totes les finestres d'aquest edifici ple de riqueses amagades, enervant i palpitant, segons la definició de Romania de la degana anglesa dels periodistes estrangers de Bucarest.

Bucarest és per a mi les festes multitudinàries a casa, els viatges en cotxe per les muntanyes de Transilvània i els seus pobles i ciutats d'arquitectura germànica. És Sibiu amb la gent de la Banda i Hava Nagila a la plaça Major de Sighisoara. Els mercats vivíssims plens de gitans, la música "manele" i els viatges a Bulgària. Les "pijes" del centre i les xiques de barri. Els

caps de setmana a la platja lliure de Vama Veche, al Mar Negre, a la frontera amb Bulgària, i les comunitats jueves plenes de cultura, d'història i d'humanitat. És els cafés de matí al pati del senyor Alecu, història viva de la II Guerra Mundial i representant màxim del balcanisme més sa, i les vesprades al camp del Ràpid. Córrer al capvespre al voltant de la Casa del Poble i els crepuscles magnífics sobre el camp pla i inacabable tornant de la platja. El meu Bucarest és una nit a Sibiu amb Adina, els *cocktails* a les ambaixades i asseure's quan l'asfalt crema al costat de les fonts de la plaça Unirii. És els discursos del president Basescu, emborratxar-se quan neva mentre es fa una entrevista, menjar pipes a la fresca i el mercat xinès del Drac Roig. Una *Coca-Cola* a l'ombra de l'Hotel Intercontinental i les tendes menudes que porten els àrabs. Són les putes del bulevard Magheru, els antiquaris que vénen monedes i els bars plens del centre històric. Les tempestes que netegen la ciutat de pols les vesprades d'estiu, els taxistes tramposos, el futbol europeu al Nacional Arena, velar amb la reina de Colentina i els gossos en terra que prenen el sol.

MORTES/ASSASSINADES LES CAIXES, APOSTEM PER LA BANCA PÚBLICA

COMISSIÓ CULTURAL

Les caixes d'estalvi han deixat d'existir com la entitats financeres, amb l'honrosa excepció de dos casos als Països Catalans, la d'Ontinyent i la de Pollença, una valenciana i l'altra mallorquina. A totes dues els hem de desitjar llarga vida, sobretot esperant que hagen après, si més no, de l'experiència malaguanyada de les col·legues. Algunes han estat convertides en bancs i, amb més o menys èxit, estaran en disposició de superar la tempesta. Un altre grup (del qual ens ha de cridar l'atenció per proximitat el cas de la CAM), també transformades en bancs, han estat intervingudes per l'Estat, sanejades i venudes a un altre banc per un preu simbòlic. I en el darrer cas, un grup considerable de caixes entre les quals es troba Bancaixa, formen part d'uns bancs també intervinguts i pendants de sanejament, de recapitalització i de solució de futur.

Les caixes van nàixer sota una premissa social: promoure l'estalvi entre les classes populars perquè aquestes es pogueren beneficiar, directament i indirectament, dels resultats obtinguts. Al llarg del segle XX, una gestió en general correcta va permetre d'ampliar-ne la presència i l'activitat financera, un procés de creixement que va descobrir una vocació bancària en les caixes: van voler actuar com qualsevol banc, sense cap més limitació, i ho van aconseguir. Però, tot i les adaptacions fetes, en l'estatut jurídic de les caixes hi havia un punt

feble: no tenien propietari. Els administradors i gestors no havien de retre comptes ni als accionistes ni als mercats.

Aquesta anomalia es va voler corregir amb una normativa que atorgava a les respectives institucions d'autogovern un gran marge d'actuació sobre aquestes entitats de crèdit, però el remei no ha funcionat. Totes les nostres caixes han viscut, en la darrera etapa de la història, un procés caracteritzat per l'intervencionisme polític en els òrgans de govern i la gestió subordinada en bona part a les directrius polítiques, però també a la deficient supervisió, per una banda, del Banc d'Espanya en relació amb la solvència i l'estabilitat financera i, per altra banda, de les autoritats autonòmiques quant a la governació.

Ben poques entitats han superat amb èxit aquesta situació adversa, però el que hem de tindre present és que ja no hi ha caixes al mercat, ara tot són bancs (amb la doble i limitada excepció esmentada). La tria ja s'ha fet i no porta enlloc mirar de definir i de trobar noves atribucions per a allò que no existeix. La qüestió és un altra: hi ha pendent de fer viables dos grans bancs intervinguts, l'un d'arrel catalana i prou i l'altre amb un fort empelt valencià. De fet, Catalunya Banc i Bankia ja no poden fer fallida; l'Estat espanyol no els ha volgut ni pogut deixar caure a l'estil Lehman Brothers. Fer-los viables, netejar l'actiu i refer el passiu sabem ja que requerirà (sumant-hi la resta d'entitats amb necessitats) uns 54.000 milions d'euros que vindran del fons europeu,

que s'haurà de tornar en quinze anys amb els interessos corresponents.

Aleshores, el més assenyat (i pensant en els nostres interessos com a contribuents) és preguntar-nos què se n'ha de fer, dels dos bancs ja en camí de "tornar a la normalitat"? El préstec europeu no fixa la resposta, tot i que manifesta unes preferències: una transferència al sector privat en el termini més breu possible, bé mitjançant una liquidació ordenada, bé a través d'una subhasta. Si s'executa aquesta opció en el termini de tres anys a cinc, el resultat serà un regal al sector privat, amb l'augment de l'oligopoli bancari, i la socialització de les pèrdues, a càrrec del contribuent.

Però el que hem de tindre clar com a ciutadans és que aquesta no és l'única opció possible. Els dos bancs poden ser transferits al sector privat, amb greu perjudici per a la societat, o al sector públic, on de fet ja hi són i convertir-se així en la banca pública que el sistema financer necessita per tal de moderar i corregir els comportaments del mercat, cosa que la crisi ha demostrat que era ben necessària.

Molts podran pensar que és una opció complicada, sobretot per la pèrdua generalitzada de confiança en els governs i la classe política i la recent experiència de les caixes, que no en faciliten un visió de viabilitat. Però hem de tindre present que una banca pública eficient és possible també en el nostre País i en aquest estat, igual que ho és en moltes altres economies de mercat, sense necessitat d'anar-nos-en a cercar realitats o postulats socialistes. L'opció de la banca pública no és, o no és únicament ni primerament, una opció ideològica: en aquests moments, amb el cost que la crisi té per a la societat, és una exigència d'equitat.

Per això, atesa la magnitud del problema i la intervenció realitzada, les institucions es-

tats haurien d'establir les bases d'una nova banca pública i transferir-ne la gestió a les institucions d'autogovern corresponents com més aviat millor, sense aprofitar la crisi per recentralitzar i eliminar instruments no controlats directament pel govern central.

Ara bé, caldria enumerar davant de la deficient convicció ètica de part dels nostres polítics com hauria de ser aquesta banca pública: **universal**, amb possibilitat de realitzar tota mena d'operacions bancàries, d'acord amb la vocació i les directrius emanades de les institucions d'autogovern responsables, i amb l'única limitació de l'àmbit territorial d'actuació; **independent** de tota intervenció política en les decisions dels administradors i gestors, tots professionals de provada rectitud i eficàcia, sotmesos a una estricta normativa de governació; **solvent** sense apel·lació ni suport del pressupost públic, sense ànim de lucre i amb prou excedents per a garantir la solvència pròpia i tornar a la societat l'esforç inversor realitzat, i **transparent**, de manera exquisida, amb tota la clientela i sotmesa al control dels poders públics en seu parlamentària, als quals haurà de retre comptes, sotmetre'ls la gestió i adaptar les línies estratègiques d'actuació.

És una evidència inqüestionable: les caixes d'estalvi han deixat d'existir, han mort o les han assassinades, com es vulga veure. Aquesta nova banca pública és l'oportunitat de salvar-ne una part en benefici de tota la societat. No n'hi haurà mai més cap dins l'ordre del nou sistema capitalista que està sorgint d'aquesta crisi.

(Aquest article està basat en declaracions i propostes d'Ernest Sena, economista, ex-síndic de la Sindicatura de Comptes de Catalunya i ex-director general de l'Institut Català de Finances.)

PER UNA TELEVISIÓ PÚBLICA, DE QUALITAT I EN VALENCIÀ

AMB*JIAM

Alberto Fabra, nou president de la Generalitat per gràcia i obra del PP (no era el candidat presidencial d'aquesta formació), va declarar l'any passat que Canal 9 era inviable, és a dir, que no tenia futur. Si no fóra una empresa pública sostinguda i consentida pel govern -és a dir, que se li han permés i fins i tot festejat tota mena de barbaritats-, RTVV estaria pitjor que l'extingida CAM i que moltes empreses que ja han fet fallida. Però el president bé que es guarda de dir res sobre tot això. Així que pensem que és l'hora de parlar clar i ras i analitzar què hi ha al darrere de tot el que està passant a la nostra ràdio i televisió públiques.

Ha estat el Partit Popular qui ha regit el grup RTVV des del 1995, i amb açò volem assenyalar que no poden defugir-ne la integral responsabilitat sobre el que ha ocorregut (en aquest cas no poden culpar-ne ni a Zapatero ni als catalans, tan que això els agrada com a mecanisme recurrent per tapar les seves pròpies vergonyes). I és que la inviabilitat de RTVV és conseqüència de la nefasta gestió dels populars, els quals l'han posat al servei dels seus interessos.

En primer lloc, cal apuntar que amb dedicació i vocació d'espoli se succeïren quatre directors generals en pocs anys: les hemeroteques recullen la desaparició d'equipaments tècnics i decorats a mans de directius de la casa que tenien interessos en televisions locals privades (decorats i equipaments que posteriorment reconvertien) o la cèlebre manera de tapar il·legalment i amb nocturnitat el senyal de TV3 (en l'enèsima guerra contra l'invasor del nord) per part de productores amigues. Però també cal

destacar el pagament per part de RTVV dels estudis electorals del PP (els de mercat, que inclouen informació privilegiada que només els la donen a ells).

En segon lloc, aquests enemics de la cosa pública van amenaçar de privatitzar TVV, denotatiu ja en aquell temps de les seues vertaderes intencions, però perdent la iniciativa davant els tribunals, ja que la llei encara no ho permetia (ara ja s'han encarregat d'aprofitar la crisi per canviar la legislació al seu favor). Però això no va aturar els seus propòsits i aconseguiren privatitzar-la de facto. Com? Lliurant a productores externes -majoritàriament de Madrid i dels conglomerats mediàtics afins- el gros de la producció i contractant amb càrrec als diners públics centenars de fidels, parents i amics la principal faena dels quals era fer de comissaris polítics i degradar els continguts.

I aquestes són les claus per entendre com va anar creixent el forat negre del desgavell econòmic, la manipulació informativa i l'amiguisme clientelar. En l'època de l'expansió econòmica que ens ha dut a la situació de crisi greu en què ens trobem, en comptes de proveir econòmicament RTVV, l'autoritzaren a endeutar-se fins als mil dos-cents milions d'euros actuals, com han fet amb altres tantes institucions de tots els valencians. Per tant, des del punt de vista econòmic hi ha hagut un saqueig, s'han buidat les arques de diners públics de la Generalitat, que ha de fer front a crèdits bancaris elevadíssims. I qualsevol director general de l'ens no pot defugir, com s'ha intentat, d'unes quantitats que són clarament imputables a despeses desproporcionades per part de RTVV. Ara bé, si eixos diners s'hagueren usat per produir programes o comprar pel·lícules, com a mínim RTVV tin-

dria un arxiu o dipòsit magnífic, però no ha estat així. Els diners s'han gastat alegrement en coses que no són fer televisió.

Davant d'aquesta situació catastròfica a nivell econòmic i a nivell de la qualitat de la informació i la programació, veiem com les mesures per garantir la viabilitat de l'empresa s'han volgut carregar quasi de manera exclusiva sobre les esqueses dels treballadors. RTVV ha posat en marxa un ERO (Expedient de Regulació d'Ocupació) que afecta 1.295 persones. Però clar, si ens fixem en la plantilla i el que costa segons la memòria econòmica anual (l'altra qüestió són les persones que no pertanyen a la plantilla), la despesa no es desorbitada, sinó raonable. Canal 9 només té 800 i pocs treballadors de plantilla. Per contra, hi ha vora 1.000 que no ho són, on es troba el problema real, una mostra més de com de sobredimensionat es trobava l'ens. Així doncs, la plantilla està doblada, perquè cal tornar a destacar la quantitat de càrrecs (alts, intermedis i "jefecillos") que simplement estan posats per designació directa, manifestament incompetents, que no han passat cap prova, cap examen, cap oposició i que no només no saben treballar, sinó que no deixen treballar. Per tant, és totalment qüestionable aquest mecanisme de regulació laboral.

I la qüestió és que per desfer tot aquest desgavell que han muntat, han malbaratat encara més diners públics per reforçar de manera partidista l'opció per la qual hi advoquen. 180.000€ ha costat l'informe de la consultora *PricewaterhouseCooper*, que no s'ha fet públic, per tal de concebre un ERO com a estratègia limitada a complir l'encàrrec de la Direcció General perquè només queden 400 treballadors a RTVV. A açò hem de sumar el centenar de

milers d'euros que s'ha embutxacat el despatx d'advocats Garrigues per elaborar uns criteris a mida de la direcció de RTVV perquè puga fer i desfer com millor li convinga, en un treball per ajustar l'arbitrarietat de l'empresa i donar aspecte legal a un ERO salvatge que liquidarà l'empresa pública, acabarà de destruir la precària indústria audiovisual valenciana i deixarà en el carrer 1.295 persones. Aquesta actitud covarda de descarregar la responsabilitat sobre empreses externes ens costa molts diners. Per a què hi són els serveis jurídics de la casa, sinó per a fer les propostes pertinents en aquest sentit? Per què no es va fer cas als informes de

la Sindicatura de Comptes quan denunciava la contractació de personal sense atènyer-se al marc de la llei?

En darrer lloc, claudria fer incidència sobre la qualitat del producte que ofereix RTVV, que n'afecta directament les molt baixes audiències. En part s'explica perquè hi ha al davant

un públic madur que sap triar i té molta oferta: davant de productes que no tenen interès, que no arriben mai, que no tenen la més mínima creativitat (en gran mesura per la falta de llibertat de guionistes, productors, periodistes, etc.), el públic canvia de canal. A més a més, allò que hauria de ser l'eix fonamental de la informació, el debat sobre la situació actual (econòmica, política i social), el desvirtuen portant a un conjunt de "palmeros" vinguts de Madrid per carregar sempre cap a la mateixa direcció i no explicar el que passa al País Valencià, fet que té com a conseqüència una migració espontània de l'audiència.

Per tot plegat, és imprescindible i urgent canviar el rumb de RTVV, destituir els principals responsables i sanejar la tripulació d'ineptes i aprofitats. El grup Radiotelevisió València-

na és viable si es posa al servei dels ciutadans, si produeix informació de qualitat (no és més cara que els productes tòxics que paguem ara), si aposta per la programació de proximitat, si abandona els ruïnosa productes estrella com la Fórmula 1, si gestiona amb criteris de rendibilitat social i cultural els diners que els valencians posem per tenir una ràdio i televisió públiques i en valencià. Al nostre país tenim suficient massa crítica, densitat social, capital cultural i

professional per fer una bona televisió de servei públic, una televisió que pot també ser referent en l'entreteniment i la producció pròpia. Només es necessiten els mínims de llibertat i democràcia per treballar, una gestió professional i ben qualificada, una selecció i promoció del seu personal atenent a criteris de mèrit i capacitat, i abandonar les males pràctiques que han fet tristament popular la nostra cadena entre les televisions públiques d'Europa.

“ELS FOCS S'APAGUEN A L'HIVERN”

JESÚS BERNAT

Possiblement, aquesta frase de l'alcalde de Sacanyet, un dels pobles afectats pels darrers incendis d'aquest estiu, ha estat la sentència més carregada de raó, la denúncia més clara de la mala política forestal d'aquest país. Però no sols és aplicable a l'abandonament dels boscos, és una manera de fer de l'administració que ha anat calant dins la 'normalitat', tan assolida per la nostra societat. Previndre, apagar el foc a l'hivern, vol dir, també, ensenyar a cremar, informar, ajudar, col·laborar amb els particulars, amb el poble: instruir. Des de fa uns anys, però, l'administració ha esdevingut una gestora cara, que sembla tindre per patró a Sant Sió: sancionen, cobren, denuncien... Penseu, si no, per què acudiu al vostre Ajuntament? Quines accions us relacionen amb la Sala o Ca la Vila? A banda de rebuts, pagaments, paperassa, cobraments bancaris... quines altres coses us fan anar a l'administració local, provincial, autonòmica o estatal? Hi ha, sí, destacables excepcions, ajuntaments de pobles petits on encara hi ha l'ajut al veí, on sembla comprendre's que hom pot fer més humana la paperassa de la bu-

rocràcia. Però als pobles grans, a les ciutats, a les grans administracions, és difícil.

Al secà, després d'esporgar els ametlers s'enceta l'època de cremar pels bancals. Hi cal demanar un permís i hom procura fer la foguera lluny del bosc, sense vent, ben de matinet... Amb tot, sempre ens exposem a tindre un esglai, perquè el nostre és un bosc piròfit i piròfil, que s'estima el foc, i només cal obrir els ulls per veure l'abandonament de tants indrets, també de propietat pública com els assegadors. Si per ventura acut algun representant de la nostra administració és per demanar el permís de la crema, un paper, burocràcia, però mai hem vist que instruïsquen sobre la millor manera de fer la crema. La negligència, motiu de tants incendis, és, ben sovint, falta d'educació, d'instrucció de la bona, no la dels sumaris.

Un amic em recordava que, a la República, l'educació corria a càrrec del ministeri d'Instrucció Pública. La previsió en els incendis, l'estima pel bosc, és una qüestió d'instrucció pública, tot un repte de futur d'una administració que hauria d'abandonar tanta burocràcia de gestoria i promoure l'educació i felicitat dels seus ciutadans.

ELS AVANTPASSATS EM DONEN FORÇA

JUAN JOSÉ SAFONT

Ami em diuen Joano, però sóc Juan José Safont Monferrer. Tant és que em diguen un nom com un altre, perquè jo estic content igual.

Hi ha a la província de Castelló una associació a la qual li han posat el nom d'Associació Cultural de l'Alcalatén, però jo penso que tots els avantpassats em donen força, especialment en aquest cas Jesús Miralles i Porcar, rector d'Atzeneta quan va morir i historiador. També va ser capellà de Culla, Benafigos, Almassora i altres pobles, deixant empremta, voluntat, bondat i honradesa en totes les viles en què va estar.

També em dona força mon pare, anomenat Joan com jo, nascut al Pou de la Riba l'any 1918. Es va casar a Benafigos, d'on va ser alcalde de l'any 1952 al 1971; era cosí segon de mossèn Jesús. També me'n donen tots els avantpassats que van criar els fills i van viure fins que es van morir al Maestrat. Jo també vull morir al Maestrat.

He visitat més de cent professors i polítics d'alta categoria i, quan parlo amb la gent de l'ensenyament, em considero molt poquet. Sobre el cas de l'Alcalatén tots em diuen que tinc tota la raó i, a més a més, un carrer del meu poble es diu Maestrat i un altre es diu Setena de Culla. En l'Associació Cultural de l'Alcalatén no deu haver-hi cap professor ni cap persona que haja llegit un full del calendari. Aquesta gent hauria de tornar a ser examinada i, si no passara l'examen, retirar-los del càrrec. Cuideu la vostra riquesa, que també la teniu bonica. Jo mateix estic a la llista de l'ofrena del Crist de l'Alcora i he de portar-los un quadre als pelegrins de les Useres. Tots els anys estic a la festa de sant Miquel de les Torrocelles, ermita ben respectada i conservada. L'Alcalatén té unes senyes d'iden-

titat i Benafigos en té unes altres, però cadascú al seu lloc. Benafigos és de l'ordre de Montesa, reial i papal, creat l'any 1317, i ha format part de la Setena de Culla (1345-1814), set pobles germans. Benafigos no té carta pobla, a Culla està tota la documentació. Se sap molt bé que els set pobles són del Maestrat. Hi ha anècdotes molt formals, com quan marxaven a fer el servei militar a Cuba i arreu del món, que els pares els deien als fills que si es perdien anant pel món preguntaren pel Maestrat. Hi ha escrits en tots els arxius més importants d'arreu del poble de Culla i de la Setena.

Heu de llegir el llibre de l'incansable mossèn Jesús Miralles i Porcar, que havia fet molts escrits d'història, el qual es va iniciar per l'Ajuntament d'Atzeneta sent alcalde Joaquim Escrig, i s'ha enllestit per l'Ajuntament presidit per José Barberà. En la recopilació i edició dels escrits han intervingut Pere Enric Barreda (professor de la Universitat de Barcelona i membre del Centre d'Estudis del Maestrat - CEM), Juli Miralles (germà de mossèn Jesús i que ha estat professor al Prat del Llobregat), Santiago Agustina (regidor de l'Ajuntament i professor de la Universitat Jaume I) i Juanjo Escrig (membre de la Junta Directiva del CEM). A l'acte de presentació van assistir, a més dels que hem anomenat, el diputat de cultura de la Diputació de Castelló, Héctor Folgado; el president del CEM, Joaquim Roca; l'esposa de Juli Miralles i Xavier Miralles, també germà de mossèn Jesús; mossèn José Pla; el jutge de pau, Antoni Nebot; l'alcalde de Benafigos, Mercedes Lázaro, i l'alcalde de Culla, José Francisco Belles, que va reconèixer tota la faena que s'havia fet donant suport al Maestrat i a la Setena. Jo també estava allí, i amb la meua saviesa i bondat posaré sempre un granet d'arena en esta faena.

Gràcies.

Raco literari

ART DE MÀGIA

IRENE SALVADOR
NARRATIVA BREU

Em sentia perduda, dèbil, vençuda... Tu abandonares aquest món i les meues ganes de continuar se n'anaren amb tu. Vaig perdre el somriure, així com la Ventafocs perdé la sabateta de cristall, només que jo no creia en cap príncep blau que me la poguera tornar. La meua impotència creixia amb el temps, segon a segon, instant per instant.

Intentava concentrar-me en el quadern de matemàtiques: sumes... sí, i el total em resultava el temps que junts vam passar; restes... sí, restava cada segon que ja no podríem compartir; multiplicacions... clar, comptava el temps perdut i el multiplicava per zero, em negava a acceptar que havíem perdut tant de temps. Aquella sensació de derrota m'empenyia el cor fins convertir-se en llàgrimes.

Mai m'havia atrevit a parlar de tu des d'aquell dia en què te'n vas anar. D'alguna manera tenia por, tal vegada de recordar-te i posar-me a plorar, de tornar a patir com ho vaig fer aquell dia que ens vas deixar i quan després de molt de temps encara només existies tu en el meu cap. Nit i dia, dia rere dia, nit darrere nit, tu i només tu. Res més inspirava el meu pensament. Estava boja quan pensava que l'intent de maquillar un somriure al meu rostre em faria sentir millor. Evitar aquells pensaments em pareixia l'absurda solució, i absurda em vaig

sentir cada dia que assumia sense immunitat l'acció d'un foll que té com a filosofia girar-se d'esquenes davant tot allò que s'ha d'afrontar de cara. I és que jo només era una xiqueta, però la meua infantesa va emprendre el vol amb tu, com també la pèrdua de la meua innocència.

No podia evitar-ho: un retrat teu, una simple paraula o veure un objecte que em recordara a tu em tornava boja. Plorava furiosa quan veia que estava quieta, sense poder fer res, que no estaves, entrar a ta casa i no veure't, no sentir com em saludaves com sempre quan em senties traspasar el llindar de la porta... Estava morint-me per dins, aquell estrany sentiment em matava lentament.

Amb un cop sec vaig llançar la llibreta a terra i vaig picar la taula amb el llapis amb un gran sentiment de còlera. Era hora d'anar a dormir; demà seria un altre dia.

A l'endemà no vaig despertar igual. Una imatge intermitent navegava pels meus pensaments i deixava morts els meus sentits. Em vaig quedar quieta un instant, encara estava mig adormida i res que em passara pel cap en aquell estat podria semblar-me important.

La filosofia sempre m'havia ajudat en les meues qüestions, els diferents punts de vista dels filòsofs em feien pensar que res té una única resposta, que cadascú pot creure les coses així com vulga, així fins on la seua imaginació li ho permeta. Així que em vaig alçar del seient d'un cop i vaig fer dues voltes al menjador. No podia frenar l'alenada d'ima-

ginació que naixia en la meua ment, i era impulsada per cadascuna de les meues extremitats, que feien sentir-me viva, capaç de volar. La imaginació era la meua arma més poderosa, aquella que ningú podria arrabassar-me. Era màgia convertida en art, art de màgia.

Vaig quedar-me plantada enfront la finestra: el cel era el més blau que havia pogut contemplar i els núvols lliscaven suaument en l'aire. Vaig acostar-me més al cristall fins que la meua cara hi era a vessar, vaig col·locar la mà a sobre i vaig fer un fort sospir. Una lleu pressió enigmàtica em va alliberar de tota tensió i em va deixar flotant en un corrent descontrolat de somnis fantàstics. Per què no? Per què no podia imaginar?

Vaig tirar l'alé al cristall i amb un boig somriure vaig dibuixar un cor amb el dit, deixant al costat un escrit : TU + JO = NO-SALTRES, PER SEMPRE. Era una de les primeres vegades que pensava en tu i no esvaraven dues llàgrimes boges de nostàlgia sota els meus ulls.

Ara ho tenia clar, tu seguiries amb mi cada nit, en cada somni, inundaries els meus pensaments i donaries ales a la imaginació, que ja no tenia límits per a mi, i em faries sentir lliure de nou. I és que per a mi tu no estàs en una història passada i mai ho estaràs. Algun dia tornarem a veure'ns, així com et veig tantes vegades en somnis, sé que eres el meu testimoni, el qui em fa veure que quan tu hi estaves eren temps millors. Mai he parlat de tu en passat al descriure't, perquè per a mi tu mai te n'has anat. Ni volia acceptar-ho, ni ho he hagut de fer.

Em dormia pensant amb tu, amb què havia de contar-te avui, amb què em contaries tu. Quan estava trista, em feies ganyotes fins

que aconseguies arrancar-me un imparable somriure. Quan necessitava plorar em donaves la mà, i només amb la mirada feies que oblidara els absurds motius i em convencies que demà seria un altre dia millor. Juraves no abandonar-me mai.

Em vas prendre la mà, una agradable sensació de pessigolles recorria els meus dits, i em deixares escrit amb bolígraf: SÍ, SEGUIM JUNTS. Un somriure d'infant va brollar dels meus llavis.

El despertador començà a sonar i la teua imatge tendia a esborrar-se, era hora de despertar. Vaig apagar l'alarma i un calfred que també despertà les meues ganes de somriure em recorregué la mà.

A veure si avui em pots llançar una gran escala d'allà dalt on estigues. M'ajudaré de les estrelles per escalar ben amunt, m'agafaré pels núvols fins arribar a tu, et cridaré ben fort perquè m'ajudes... avui els dos cridarem ben fort i enganyarem a la gravetat perquè ens deixe flotar com en l'espai exterior i passejarem junts per damunt de les aigües del mar. Et buscaré, t'ho prometo, em gitaré recordant-te, et trobaré dormint i remenaré el rei dels somnis perquè em busque aquells en què apareixies tu per veure'ns totes les nits.

Sé'm van quedar moltes paraules a dir, paraules màgiques, saps? T'estimo, t'estimo tant, que deixaria que el sol morira per a mi si tu en aquest instant m'abraçares, si tornares a fer-me sentir xiqueta, si tornara a mi aquella innocència de no saber que algun dia les coses canvien, però no puc dir si per a bé o per a mal, perquè estàs present cada dia, ho sé. Et vull, i tu millor que ningú saps que mai deixaré de fer-ho. Perquè no és que tu endevines els meus pensaments, és que tu eres el meu únic pensament.

PACO USÓ
POESIA EN PROSA

CONTA ALGUNA COSA, PLACETA

La placeta sap, la placeta sent, la placeta escolta, per això pot contar tantes coses.

Placeta, quantes coses has passat i quantes te'n passaran; reten-les totes dins de tu perquè algun dia ens les pugues contar.

La placeta ha vist religions diferents, polítiques de tots els colors, jóvens i vells... tot va passant i sols queda ella per contar-ho. Quant saps, quant pots contar i de segur que si et pregunten els podràs contestar. Placeta, conta'ns del passat i del present, del futur ja en parlarem.

La placeta té un pou en el mig, en el passat font de vida. Ara està en desús, però present per a recordar-nos com de vital i necessari va ser en el passat.

Placeta, tots passarem i tu seguiràs ací per poder contar tot el que saps a qui et vulga escoltar.

La placeta té un cant de font d'aigua encantada de la qual et quedes corprés fins a tal punt que no pots raonar, i es perd la noció del present i del passat. Sols es pot palpar el present i no sempre es de fiar, per això l'única forma de refiar-se és la memòria històrica de la placeta, ja que per no tindre connotacions ni polítiques ni partidistes es manté fidel a la seua independència.

ATZENETA 7/1/2011

PACO USÓ
POESIA

SOLEDAT

Soledat és un crit sense resposta.

Soledat és despertar-me i no tindre't al meu costat.

Soledat és un lament sense ferida.

Soledat és un voler estar i no estar, i em mor per estar.

Soledat és cridar i no tindre resposta.

Soledat és plorar i no tindre ningú que et seque les llàgrimes.

Soledat de hui, soledat de demà,

si tu estàs prop de mi, no hi ha hui ni demà ni soledat.

A MA DONA TERE - ATZENETA 6/10/2010

JUAN JOSÉ SAFONT
POESIA

LOS PINOS

Voy a contarles, señores,
y además con poesía,
que tengo 65 años y no soy perfecto,
creo en Dios y tengo vida.

Yo nací en Benafigos
en la calle Sol de la Vila,
un trece de noviembre
que no había golondrinas.

Paso a escribir con amor
y sin contar ninguna mentira,
que los pinos que hay por aquí
a los árboles frutales les quitan la vida.

La higuera no hace higos
porque la sombra se los quita,
los almendros están llorando
porque las hojas les caen encima
y las parras no hacen uva
porque no tienen ni sol ni vida.

Los olivos están tristes y piensan:
para qué hemos nacido en esta vida?
Estamos sin nitrógeno, sin visibilidad
y la sombra siempre encima.

La carrasca trufera le dice a su dueño:
no me plantes donde hay pinos;
perderás el trabajo y el dinero
y no me tendrás cariño.

Los algarrobos no lloran,
pero le dicen a su dueño:
no quiero que te agaches
porque somos muy pequeños.

El melocotón, el ciruelo y el níspero
no pueden verlo de lejos,
el pino les mata la vida
y él se ríe en silencio.

Todos los árboles, menos el baladre,

tienen flores y cosas buenas para las abejas,
pero el pino no tiene nada bueno para ellas.

Y para los que son cazadores
los pinos también les hacen mucho mal:
les sale una perdiz y no la pueden matar.

Yo tengo un amigo
que arrancó un pino en su campo.
El pino ya no está,
pero donde estaba quedó envenenado.

Si te pones bajo los pinos
te ensuciarás tú y tu coche;
si te caen los gusanos encima,
no dormirás por la noche.

No los toques con el coche
porque morirás en el intento,
levantan las carreteras
y visibilidad a cero.

Cuando viene una quema y hay pinos,
el fuego más se propaga
porque las piñas encendidas
parecen cohetes y se alargan.

Antes de 20 años sólo quedarán
los naranjos un poco a la Plana,
la provincia de Castellón
se quedará mirando a los pinos
y ellos no nos dan nada.

Si en un campo hay pinos
y los quieres arrancar,
cada uno tiene una solapa
de tres a ocho metros cuadrados
con la que no puede ninguna maquinaria.

Se me olvida una cosa
y la quiero pronunciar:
los que compran leña para el fuego,
a mitad de precio la quieren pagar.

CONSUELO CABEDO
POESIA

A LA PLAÇA DEL POBLE

Plaça del poble, plaça Major,
per a xiquets i majors,
allí acudim tots a pagar els impostos
i a demanar-li a Déu senyor que el pa no ens falte
i que no gele molt per arreplegar l'oliva
i l'ametla per a fer bons torrons.

L'oli del poble és el millor
i el torró d'Atzeneta sense explicacions,
ni sant Pere en el cel el pot fer millor.

Fa uns quanta anys, quan érem xiquets,
a l'eixida d'escola allí anàvem tots,
jugàvem a corda i a alguns altres jocs,
les nostres famílies estaven tranquil·les
perquè tots els xiquets allí acudíem,
doncs perill no corríem.

Al final de la plaça un guardià teníem,
el van enreixar per si ens fugia:
Sant Roc no se'n va ni en la reixa llevada,
doncs la seua ànima en esta plaça està guardada
i mirant a la gent que per ella passa.

Si parlem de l'església ens caurà la baba
en tant que anys té i allí està alçada.
Més jove tenim l' Ajuntament, Casa de la Vila,
encara que no cal dir el que adorna esta plaça antiga.

CONSUELO CABEDO
POESIA

UN MALNOM

Filla sóc de Cento Xoles,
encara que Consuelo Cabedo em diuen.
Sóc Xoles fins a la medul·la
i ho porte a la sang que em corre per les benes.
No sóc persona orgullosa,
potser sí que ho siga del meu cognom Cabedo
i de ser una Xoles més.
Em contava un *tio-auelo*
que este malnom ve d'un avantpassat nostre
que li deien Pepet.
Quan acabava la faena se n'anava al trinquet
i allí matava el cuquet;
ell no era de taverna ni tampoc un borratxet.
La pilota valenciana el tornava boget,
a llargues jugava el tio,
li pegava al dret i al revés.
Els pilotaris d'ara no hagueren pogut amb ell,
ni este ni l'altre ni el Genovés,

ni el de l'Alqueria Blanca,
tan bo que diuen que és.
Només hi havia un que no podia amb ell,
saben vostés qui és?
Qui ha de ser: el gran Xoles.
Mai guanyar li pogueren,
encara ni ho perdera tot,
doncs el tio Pepet, de cognom Cabedo,
de malnom Xoles,
mai partida li van guanyar.
Jo estic convençuda
que el pilotari Xoles es quedà en la partida
i el tio Pepet heratà el seu nom per a tota una vida;
què dic jo, per a vides.
Sapigueu tots els Xoles d'on ens ve el malnom:
d'un avantpassat nostre que ja no era Pepet,
simplement tots el coneixien per Xoles.

El temps

EL 2011 HA SIGUT EL 3r ANY MÉS CÀLID DES DE 1943

MELCIOR ROVIRA
COL·LABORADOR

L'any 2011 va ser molt més càlid i humit del normal. La mitjana de les temperatures va ser de **16°C**, un grau superior a la mitja; de fet, és el tercer any més càlid des que hi ha dades (1943), sols superat per 2006 i 2003. Cal destacar que excepte març i juliol, tots els mesos van enregistrar valors més elevats de l'habitual, entre els quals caldria destacar abril, maig, setembre, octubre, novembre i desembre amb temperatures uns 2°C superiors al normal. Les màximes mitjanes de tot l'any van estar 1'2°C més elevades que la mitja, i les mínimes anuals també van ser 0'7°C superiors. Pel que fa a les tempera-

tures absolutes del darrer any, la mínima va ser de -8'5°C enregistrada el 23 de gener, i la màxima va arribar als 37°C el 26 d'agost. A banda, en tot l'any hi va haver 34 dies amb gelada.

En relació a l'aigua, l'any passat també va ser prou més humit de l'habitual perquè es van recollir 766 litres, un 22% per sobre de la mitja (que és de **628 litres**). De fet, es tracta de l'any més plujós des de 2003. En tot cas, caldria destacar com a molt plujosos els mesos de març i, sobretot, novembre, amb 124 i 287 litres respectivament. En l'altra banda de la balança, entre els mesos secs hi trobaríem febrer, agost, setembre, octubre i desembre. Pel que fa a episodis de pluja seria bo recordar el 20 de no-

vembre, data en què es van totalitzar 188 litres, valor rècord de pluja en 24h d'un mes de novembre i que no es donava des de l'octubre de 2000. Per altra banda, també destacarien dues tronades el 7 i 11 de juny que en alguns llocs del Pla de Meanes van deixar més de 100 litres, sumant a la del dia 11 la pedra que l'acompanyà i que va fer mal a la partida dels Plans. I com no, ressaltar la tronada del 15 de juliol que en 30 minuts va deixar 52 litres. La intensitat d'aquesta tronada va provocar xicotetes inundacions en algunes cases, incidents que feia molts anys que no passaven i que demostren l'excepcionalitat d'aquesta intensitat de pluja. Ja per acabar aquest apartat, apuntar que l'any 2011 no va nevar cap dia.

LES TRONADES

Ja que vaig parlar dels llamps en l'anterior article, ara intentaré explicar la formació dels núvols que els originen. Un núvol de tempesta o tronada, en nom científic cumulonimbus, és un núvol convectiu amb un gran creixement

vertical, ja que des de la seva base a uns 2 o 3 km d'alçada pot arribar a créixer fins els 8 a 10 km a les nostres latituds, o fins i tot els 15 o 16 km a l'equador.

Per poder formar-se aquest núvol cal que hi haja inestabi-

litat atmosfèrica, és a dir, que l'aire tendisca a pujar. Aquesta tendència de l'aire a ascendir pot ser deguda a un sobreescalfament de la superfície per insolació (el que passa a les vesprades d'estiu), al pas d'un front fred (que fa pujar l'aire

El barranc de l'Aiguanova baixava ple el 20 de novembre de 2011

La rambla de Benafigos va baixar el 20 de novembre, després d'estar 11 anys sense portar aigua

càlid de davant com si fos una cunya), a muntanyes que provoquen un ascens forçat de l'aire per tal de superar-les, o a una borrasca o depressió, que a causa de la convergència en superfície també l'obliguen a ascendir.

A mesura que l'aire ascendeix es va refredant a raó d'1°C per Km que puja, mantenint sempre el mateix contingut d'aigua, de manera que la humitat relativa va augmentant fins que arriba al nivell de saturació (100% d'humitat) i el vapor d'aigua es condensa en petites gotes líquides; aquesta és la base del núvol. A partir d'aquest nivell (nivell de condensació) tot és més fàcil, perquè el vapor, al condensar-se, ha alliberat una gran quantitat de calor que calfa l'aire del voltant i provoca que aquest continue pujant. D'aquesta manera, es tornarà a saturar,

es condensarà, alliberarà més calor, tornarà a pujar... De fet, observeu com a l'estiu el que costa es formar el primer núvol (torrelló) i després aquest creix ràpidament. El núvol va ascendint fins arribar al cim de la troposfera o tropopausa (de 10 o 15 km), que és una capa on l'aire ambient augmenta la seva temperatura amb l'alçada, de manera que el núvol no pot créixer més verticalment ja que l'aire que té al seu voltant n'és més càlid. És per això que s'expandeix horitzontalment donant al cim del núvol la típica forma d'enclusa. En arribar a aquest punt ja tenim la tronada formada, que segurament anirà acompanyada de pluja intensa, forts vents canviants, llamps, granís, baixada de pressió i baixada de temperatura.

Tot aquest procés de formació d'una tronada se sol di-

vidir en tres etapes:

- Etapa de formació o creixement: sol durar uns 15 minuts i en aquesta dominen els corrents d'aire ascendents d'uns 20 a 40 km/h, la pressió va baixant, no hi ha llamps i no hi ha pluja o, com a molt, quatre gotes grosses. És mentre creix el torrelló.

- Etapa de maduració: dura de 15 a 30 minuts. Els corrents ascendents són màxims (poden superar els 100 km/h), la pluja és molt intensa i pot anar acompanyada de granís o pedra, els llamps arriben al seu màxim i la pressió i la temperatura al seu mínim.

- Etapa de dissipació: dura uns 30 minuts. Dominen els corrents descendents, la pluja cada cop es va fent més feble i, tot i que continuen els llamps, aquests van a menys i la temperatura i la pressió comencen a pujar.

Racó fotogràfic

Fira de la Caça i la Natura 2012

